

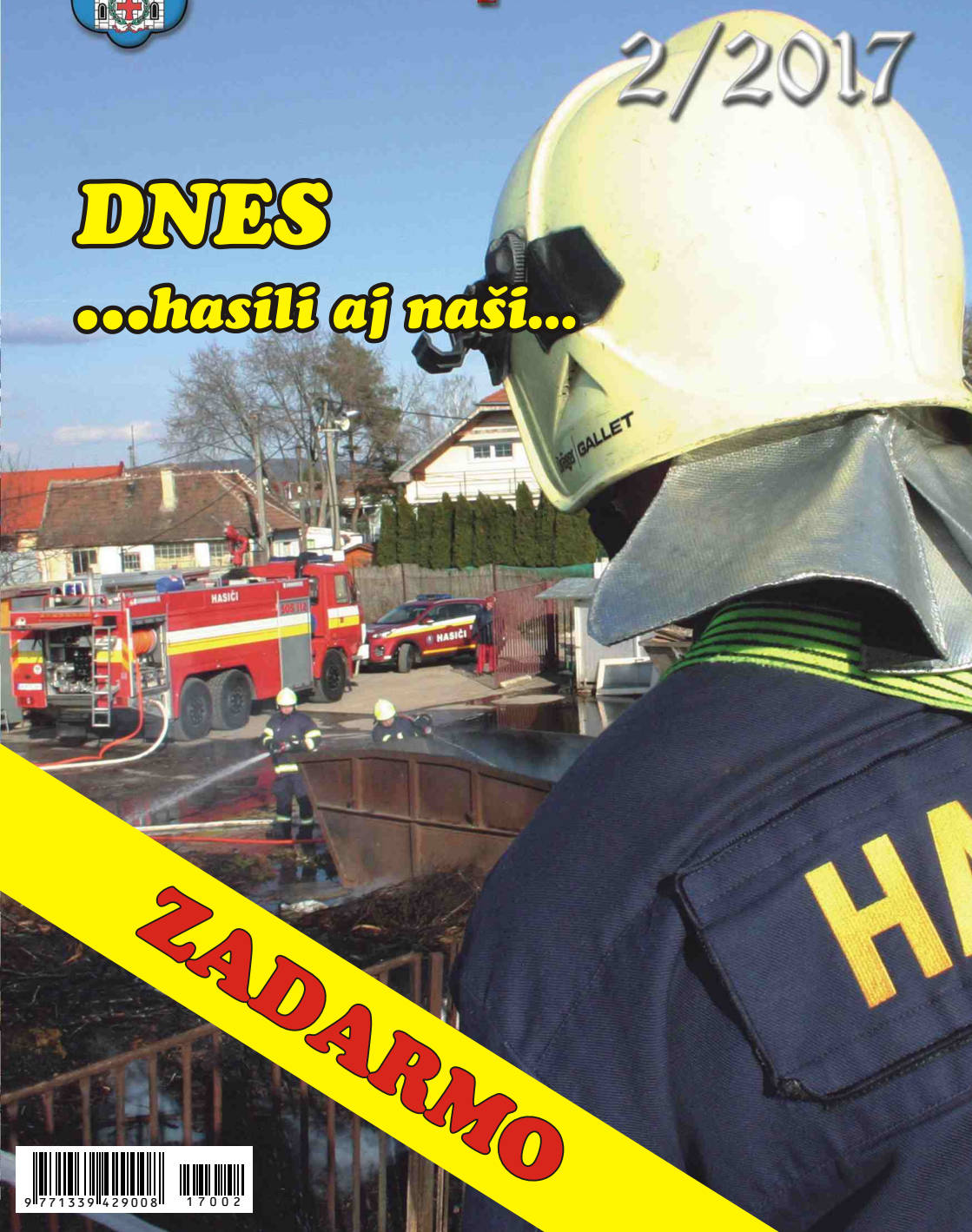

LEOPOLDOV

2/2017

DNES

...hasili aj naši...

ZADARMO

9 771339 429008 17002

Strana primátorky mesta

Školu čaká zateplenie

I v tomto čísle časopisu sa vám chcem prihovoriť zopár riadkami, ktorých obsahom sú nasledujúce tohtoročné investičné zámery. Ako prvý spomeniem zateplenie starej budovy ZŠ. Už dávnejšie bolo vedeniu mesta Leopoldov zrejme, že tepelno-izolačné vlastnosti omietky na budove základnej školy nespĺňajú požadované vlastnosti a čo viac, omietka začala praskať a opadávať.

Preto v r. 2014 mesto obstaralo dokumentáciu a stavebné povolenie na zateplenie budovy. Snahou v tom čase bolo zapojiť sa do výzvy o nenávratné finančné prostriedky určené práve na tento účel z grantovej pomoci MŽP - Envirofondeu. Rovnako sme mali záujem aj o čerpanie z fondov Európskej únie ešte v prvých grantových výzvach, už od roku 2009, avšak účasť v týchto podporných balíkoch bola vždy podmienená vlastníctvom pozemkov, na ktorých sa stavba nachádza, a keďže odkúpenie pozemkov od cirkvi pod budovou ZŠ sa uskutočnilo až v uplynulom roku, nebolo možné získať financie na jej nutnú rekonštrukciu skôr, resp. vôbec. K realizácii fasády teda nedošlo a problém s jej stavom prerástol do nutného odstránenia pôvodnej fasádnej omietky, ktorú sme už riešili v uplynulom roku ako havarijný stav. Omietka bola popraskaná na celom objekte školy a na niektorých miestach začala opadávať. Stala sa nebezpečnou pre žiakov, rodičov, návštevníkov školy či okoloidúcich. Jej stav sa výrazne zhoršil, ohrozoval bezpečnosť osôb, hrozili škody na živote i na majetku. Snahou vedenia ZŠ bolo vykonať drobné opravy omietky, no v ostatnom čase bol rozsah poškodenia omietky veľmi rozsiahly a vyžadoval si komplexné riešenie.

Nevyhovujúcu omietku bolo treba odstrániť, aby nedošlo ku škode na zdraví a majetku. Mestské zastupiteľstvo vyčlenilo finančné prostriedky na odstránenie havarijného stavu a zároveň bola podaná žiadosť na ministerstvo školstva o poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 23.807,- €. Omietka sa odstránila a tento rok je preto potrebné starú časť budovy ZŠ zatepliť a naniest na ňu novú fasádnu omietku. Vykonali sa zmeny v projektovej dokumentácii a práve prebieha výber dodávateľa na dodanie stavebných prác. Predpokladaná hodnota zákazky je vo výške 219 335,14 eur. Verím, že už na jeseň sa bude starať časť budovy ZŠ tešiť z nového šatu a s ňou nielen všetci žiaci ale aj my, ostatní občania nášho mestečka.

Nový výzor a azda aj lepšiu funkčnosť by sme sa mali v druhej polovici roka konštatovať aj v prípade ďalšej stavby – rekonštrukcie komunikácie Hollého s napojením na Kukučínovu,

a Hollého ulicu rekonštrukcia

kde vznikne nová bezpečná a prehľadná križovatka, parkovacie miesta a chodníky. Touto zmenou tak prispejeme k skrášleniu poslednej časti „centrálnej mestskej zóny“ napojenej na park. Dnešná málo prehľadná a úzka miestna komunikácia na Hollého ulici sa rozšíri a pribudne popri nej nový chodník. Tiež sme sa zhodli v to, že pri takých rozsiahlych zemných prácach, akými bude rekonštrukcia telesa cesty, bude vhodné, ak zrealizujeme prekládku elektrických vedení zo vzdušných vedení do podzemných, čím ulica získa ešte krajší vzhľad a komfort. V týchto dňoch pracujeme na územnom a stavebnom konaní a následne budeme vyberať dodávateľa stavby a do konca roka zrealizujeme všetky plánované aktivity. Rekonštrukcie spevnených plôch chodníkov sa dočkajú aj obyvatelia ďalších častí mestečka, ale o tomto zámere vás budeme podrobnejšie informovať v ďalšom vydaní časopisu.

Mám úprimnú radosť zo všetkých plánov, ktoré na mestskom úrade i v mestskom zastupiteľstve pripravujeme, hoci ich predrealizačná príprava je často veľmi náročná a zdĺhavá. Verím však, že spoločne, s vaším pochopením, trpezlivosťou, ale i spoluprácou nám pomôžete posúvať naše mesto ďalej a zároveň bližšie k vám.

Terézia Kavuliaková, primátorka mesta

O fašiangový program sa postarali aj domáci

Koniec fašiangového obdobia si na konci februára pripomenuli aj súčasní Mestečania. Začínalo sa skutočne fašiangovo – sobotňajšou zakáľáčkou, na ktorej si mohli záujemcovia kúpiť domáce zabíjačkové špeciality, ale aj ďalšie typické fašiangové dobroty. Okrem príjemnej hudby sa o program postarali členovia folklórnej skupiny Šulekovo, ktorí sa postarali o vytancovanie hostí, oplakanie basy, dôstojnú rozlúčku s ňou a napokon sa im ju aj podarilo pochovať vo vtipnom programe, ktorý symbolizoval rozlúčku s obdobím veselosti i hojnosti a ktorým sa začalo obdobie stršenia a pôstu. Samozrejme, nechýbala cigánka, masky capa, kravy, koňa, smrtky a ďalších fašiangových postáv. Význam fašiangov v životoch našich predkov pripomenula primátorka mesta Terézia Kavuliaková a zároveň odmoderovala

aj súťaž o najkrajšiu fašiangovú masku, v ktorej mohli svoju invenciu predstaviť deti, ale i tí starší. Na leopoldovské fašiangové námestie sa tak prišli predstaviť deti v rôznych tradičných aj skutočne nových fašiangových maskách kozmonautov, rytierov, bojovníkov, muchotrávok, nindžov, dráčíkov, lekárkov, kapitánov, motýlikov, šašov, ba i smrti. Do rozhodovania o tom, ktorá maska dostane sladký balíček, primátorka zapojila návštevníkov podujatia a ocenila aj úsilie a odvahu všetkých detí. „Úžasné bolo, že v maskách prišli nielen deti, ale aj niektorí rodičia. A v tom vidím, že sa troška začíname meniť z pasívnych príjemcov na aktívnych tvorcov. A v tom je zmysel týchto podujatí – prístup k nim aktívne, podeliť sa, veď pripravujeme ich pre seba navzájom,“ povedala po odovzdaní ceny primátorka. Fašiangové popoludnie dotvorila aj výborná kapustnica pána kuchára Haba a dobré fašiangové šišky.

(jh), foto iv

Časopis a webová stránka po novom

Milí čitatelia, keď ste si išli kúpiť toto číslo časopisu, zaregistrovali ste novinku – že za časopis ste nemuseli zaplatiť 33 centov. A novinka je ešte jedna – časopis nebude k dispozícii len na doterajších predajných miestach, ale nájdete ho aj v iných predajniach, ktoré časopis nemohli predávať z rôznych legislatívnych alebo organizačných príčin. Od tohto čísla tak budete môcť časopis dostať okrem doterajších predajných miest aj vo večierke pri železničnej stanici, v predajniach Jednota, Moja samoška, v Čajke, vlastnú obmedzenú distribúciu si budú môcť urobiť členovia o. z. Šanec a MO SZTPaZPCCH.

Primátorka a zastupiteľstvo tak zareagovali na podnet zo stretnutia s predstaviteľmi spoločenských organizácií v meste, ktorí navrhovali rozšírenie predajných miest časopisu, aby sa k nemu mohli dostať napríklad aj odkázanejší občania mesta. *„Dlhodobu sa tlačí do päťsto kusov každého čísla časopisu. K zvýšeniu jeho nákladu nedôjde, pretože časopis by bol posudzovaný podľa iného zákona, ktorý by zvýšil náklady na jeho vydávanie a ďalšie administratívne povinnosti. K tejto zmene sme pristúpili z dvoch dôvodov: tržby z jeho predaja sú pre rozpočet mesta nevýznamné a viac nám záleží na tom, aby sa informácie o zámeroch, investičných, kultúrnych a iných akciách a živote mesta dostali k čo najväčšiemu počtu obyvateľov,“* vysvetľuje primátorka mesta.

Zatiaľ ide len o dočasnú zmenu v distribúcii časopisu s platnosťou do konca tohto roka. Zastupiteľstvo potom rozhodne, či sa časopis bude poskytovať naďalej bezplatne alebo či sa vrátíme naspäť k predaju. Súčasťou zmeny distribúcie je aj prehodnotenie toho, koľko výťažkov sa bude expedovať do konkrétnych predajní. *„Z celého nákladu sa zvyklo z predajní vrátiť spolu 5 až 40 výťažkov. Chceme vytvoriť podmienky, aby sa medzi ľudí dostali všetky výťažky,“* hovorí Marieta Patajová.

Spustí sa nová webová stránka mesta

Mladší informácie vyhľadávajú skôr na webe. Tam sa vždy s dvojmesačným oneskorením umiestňuje aj elektronická podoba časopisu. Keďže nie každý pokladá mestský web za prehľadný, mesto pracuje na jeho inovácii tak, aby bol jednoduchší a občanom poskytoval lepší informačný servis – aby napríklad občania, ktorí nepočuli správy mestského rozhlasu, si mohli dodatočne prečítať jeho oznamy, ale aj smútočné oznamy a ďalšie aktuality.

(jh)

V meste začne vznikať nový park pre deti a rodiny

Už takmer rok aktívne pracujeme na myšlienke pretvorenia „starého cintorína“ na objekt, ktorý budú môcť využívať deti, mládež aj rodiny ako bezpečný priestor na hru, zábavu a oddych. Mesto pred pár rokmi uskutočnilo dotazníkový prieskum v domácnostiach, na webe a v mestskom časopise. Už v tomto prieskume mnohí vyjadrili potrebu parku pre rôzne vekové kategórie s možnosťou hry aj oddychu. Aj preto sme pripravili architektonickú súťaž štúdií, ktorej výsledkom mal byť návrh riešenia prerodu cintorína na verejný priestor so širokým využitím. V prvom kole porota vybrala zo štrnástich uchádzačov tri návrhy, ktoré boli prezentované poslancom mestského zastupiteľstva a z ktorých v druhom kole porota vybrala víťaza (podrobnejšie informácie a zdôvodnenie výberu víťaznej štúdie nájdete na stránke sutazleopoldov.sk).

Piazzeta, park i lapidárium

Víťazom sa stalo spracovanie štúdie z dielne autorov Klára Zahradníčková, Jakub Kopec, Tomáš Džadoň. Tento návrh na rozdiel od iných rieši súčasné usporiadanie či vzhľad miesta veľmi citlivo a zároveň kreatívne. Autori zohľadnili prírodnú aj spoločenskú hodnotu priestoru, ktorému svojím spracovaním pridali želaný nový rozmer. Priniesli novú myšlienku funkčného rozdelenia objektu na dve časti – piazzetu a park. Piazzeta v návrhu predstavuje malé „námestie“ v popredí parku, ktoré vytvorí pútavé, zaujímavé či oddychové miesto pri kaplnke. Popri prechádzke po Hlohovskej ceste sa tak návštevníkom aj obyvateľom zrazu akoby znenazdajky otvorí iný svet. Posunutím oplotenia terajšieho cintorína hlbšie do areálu tak vznikne nový priestor, ktorý ponúkne možnosť zastaviť sa a posedieť si. Hneď za bránou však nájdeme nový rozmer v podobe parku s takmer lesným charakterom, ktorý ponúka pokojné miesto na trávenie voľných chvíľ s deťmi či vnúčatami. Plochu parku vyplnia prírodne upravené povrchy, ktoré pripomínajú čistinky v lese. V ich centrách vznikne lapidárium, pódium, pieskovo-vodné ihrisko, prvky na le-

zenie a hru pre najmenších, ale aj herná spevnená plocha na lozenie, hojkanie a schovávačku. Lapidárium bude akýmsi výstavným prezentovaním histórie. Na betónových základoch budú umiestnené zaujímavé a „zabudnuté“ časti bývalých kamenných prvkov pôvodného cintorína. Pódium ležiace oproti lapidária bude možné využívať aj ako javisko či hladisko. Tento priestor mesto plánuje využiť na predstavenia detí, školské vystúpenia alebo koncerty komornej hudby, prípadne ako letné prírodné kino. Najmä pre menšie deti je určená piesková plocha s vodným prvkom a s objektmi na lezenie a skrývanie. Priestor pri vstupe od Rázusovej ulice bude určený na loptové hry a pribudne sem herná zostava na hojkanie, šmýkanie, lezenie a skrývanie sa pre staršie deti.

Projektanti vyšli v ústrety rodičom

V súčasnej dobe mesto rokuje s projekčným tímom na konkretizácii jednotlivých prvkov parku. Niektorí návštevníci stránky mesta po vzhľadnutí grafického návrhu štúdie hodnotili výber za nedostatočne reflektujúci potreby a vyžitie pre návštevníkov. Chýbali im dynamické prvky, na ktoré sú zvyknutí z iných ihrísk. Rovnako aj porota v prvej reakcii chcela počuť viac o navrhovaných prvkoch. Po už absolvovaných stretnutiach s projekčným tímom vyplýva, že v novom parku sa napokon návštevníci môžu tešiť na viac zaujímavých prvkov, ako nájdú na bežných detských ihriskách. Hoci neponúkame klasické herné zostavy vo forme katalógových výrobkov, veríme, že navrhované prvky budú mať presne také vlastnosti, ktoré dokážu z detskej hry urobiť zážitok – budú kreatívne, flexibilné a zaujímavé. Vytvoríme obrovský herný priestor, v ktorom deti nájdú dobrodružstvo a zábavu a dospelí pocit pohody a bezpečia. Vďaka prispôsobivému a nenáročnému povrchu budú Leopoldovčania môcť využívať park takmer počas celého roka. Nový upravený povrch bude realizovaný bez dlažieb, kamenných chodníkov, obrubníkov. Bude bezbariérový,

ale pritom prístupný a bezpečný. V prechodných jarných a jesenných mesiacoch tu nebude blato a vďaka množstvu pôvodných aj novovysadených stromov bude v novom parku v lete ešte viac chladku.

V prípade ideálnych podmienok by sme v tomto roku radi začali pracovať na úprave terénu, odobratí zeminy, zriaďovaní novej výsadby a zhutňovaní plôch. Začiatkom roka vybudujeme piazzetu v popredí parku a opravíme obvodové oplotenia. A napokon v závere prác – do leta budúceho roka – budeme pracovať na vkladaní prvkov ihriska.

Aké boli ďalšie návrhy?

Ako druhý sa umiestnil návrh spoločnosť n/a, spol. s r. o., no podľa komisie nezodpovedal očakávaniam mesta. *„Riešenie iba okrajovo pracuje s pietnym charakterom miesta. Autori riešili viac architektonickú kvalitu centrálného objektu, než celkový krajinný ráz. Komisia ale ocenila architektonické kvality návrhu, ktoré umožňujú pestré využitie pre deti a mládež. Riešenie však umožňuje flexibilitu úpravy návrhu a etapovosť výstavby iba v obmedzenej miere. A zároveň komisia považuje realnosť predloženého rozpočtu za otázku.“*

V súťaži sa na treťom mieste umiestnila spo-

ločnosť Refuel, spol. s r. o. Komisia vo svojom vyjadrení navrhované riešenie označila za príliš intímny prístup k zmene chápania pôvodného cintorína. *„Napriek proklamovanému zapojeniu parku do širšieho systému verejných priestorov mesta návrh vizuálne oddelil park od jeho okolia. Veľkosť mlatových plôch bola v pomere k malému množstvu objektov, ktoré by im dali programovú náplň, pokladaná za prílišnú a nevyužitú. Komisia sa okrem vysokých nákladov na údržbu obávala aj technického riešenia povrchu chodníka v styku s kmeňmi stromov v aleji.“*

Na záver by som rada vyjadrila úprimnú radosť z toho, že sa nám tento projekt podarilo naštartovať. Priestor, ktorý storočie slúžil našim predkom ako miesto ich odpočinku, sa jedného dňa premenil na park, ktorému sme dlhý čas nevedeli nájsť uplatnenie či vhodnejší zmysel. Keď sa dnes pozerám na jeho plánované využitie, cítim, že jeho nový zmysel v našej spoločnosti bude rovnako dôležitý ako ten minulý. Naša budúcnosť v našich deťoch je rovnako dôležitá ako minulosť v našich predkoch.

Kristína Bajtalová

Vstup do areálu sa posunie viac dovnútra.

Vo Zväze postihnutých si odovzdali štafetový kolík

Základná organizácia Slovenského zväzu telesne postihnutých v Leopoldove si pripomína 22 rokov od svojho založenia. Zároveň je spoločenskou organizáciou, kde v apríli nový výbor prebral štafetu vedenia tohto združenia. Novou predsedníčkou mestskej organizácie sa stala Zdenka Karabová, podpredsedníčkou Emília Ilkovičová, členkami výboru Erika Púšová, Johana Beníková, Elena Kozová, kontrolná komisia bude pracovať v zložení Marta Galová, Olga Špačková a doterajšia predsedníčka Mária Petrášová.

Tento výbor sa podujal v rovnakom rozsahu pokračovať v aktivitách, ktoré si naplánoval už pri svojom založení 28. februára 1995. Prvým cieľom bolo riešiť sociálne problémy členov. Významné sú dodnes aj spoločenské aktivity, keďže pomáhajú prekonávať napríklad psychické problémy súvisiace s chorobou a odchodom do invalidného dôchodku. Organizácia od začiatku patrila medzi otvorené, združuje nielen pacientov, ale aj ich rodinných príslušníkov. Ako sa podarí novému vedeniu zväzu tieto oblasti naplňať, to budeme vedieť až po niekoľkých rokoch.

Dušou základnej organizácie SZTP bola celých 22 rokov Mária Petrášová. Ako spomenula vo svojom odovzdávajúcom príhovore, neboli to len radostné stretnutia už pri konkrétnych podujatiach, ale aj práca pri prípravách s mnohými členmi. Žiaľ, mnohí z nich už odišli do nenávratna alebo prestali byť aktívni z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu. Zároveň sa doterajšia predsedníčka poďakovala predovšetkým spolupracovníčkam, ktoré jej pomáhali v poslednom funkčnom období, a to Anne Bistákovej, Júlii Galovičovej, Elene Kozovej, Johane Beníkovej a Emílii Ilkovej.

Pri spoločnom stretnutí nastal aj čas na rekapituláciu. Zväz invalidov, neskôr Slovenský zväz telesne postihnutých a zväz postihnutých civilizačnými chorobami – základná organizácia v Leopoldove (taký bol najdlhší čas oficiálny názov) mal prvé stretnutie v roku 1995 v zasadačke mestského úradu a prišlo naň 46 členov. Vznikol na podnet vtedajšej predsedníčky okresnej organizácie v Trnave, ktorá odporučila jej vznik aj pre zvyšujúci sa počet členov okolitých organizácií práve z Leopoldova (hlohovský zväz medzitým zanikol).

Združenie je tzv. zmiešané, teda združuje ľudí so všetkými zdravotnými postihnutiami a aj deti. Postupne sa stretávali najmä v učebni vlakových čiat v priestoroch železnice, v klubovni spoločenských organizácií pod kinom Osveta, v školskej jedálni, v knižnici, v reštaurácii Pranier a najnovšie majú klubové priestory v mestskom centre na Ulici 1. mája. Prvé roky zväzu boli neisté aj pre prekonávanie rôznych administratívnych bariér 90. rokov, ktoré sa postupnými krokmi vyriešili. Vďaka aktívnej podpore mesta sa mohli zamerať na hlavný rozsah aktivít: spoločenské stretnutia, organizovanie rôznych rekondičných pobytov (napríklad dlhé roky navštevovali chatu Poniklec v Hronci), organizovanie jednorazových výletov azda po všetkých lokalitách Slovenska. Boli napríklad na prehliadke

Mária Petrášová.

Z ustanovujúceho výboru v roku 1995.

vodného diela v Gabčíkove, v Jadrovej elektrárni v Jaslovských Bohuniciach, v kaštieli v Oponiciach, v Antole, na Bradle, v Múzeu L. Štúra v Modre či v Bardejove. Osvedčili sa zdravotnícke prednášky napríklad praktického lekára Jána Žáčka, diabetológa Jaroslava Sporu, lekárniku Gabrielu Ottingera, Anny Filipovej zo Štátneho zdravotného ústavu z Trnavy a pracovníčok sociálnych úradov. Začas členovia cvičili aj fitness pod vedením Terézie Kalickej. V kronike, ktorú od začiatku starostlivo vedie Mária Petrášová, sa dozvedáme, že napríklad v roku 1996 dostali od mesta rehabilitačný bicykel, postupne sa čoraz viac zbližili s členmi miestnej pobočky Slovenského Červeného kríža a jednoty dôchodcov (neskôr združenie Šanec), s ktorými spoločne pripravili predvianočné posedenia najčastejšie v kultúrnom dome ÚZNV. Kronika je bohato ilustrovaná fotografiami. Zaujímavosťou je, že prvé z nich z roku 1995 ešte klasickou čiernobiou technikou amatérsky vyrobila jedna z členiek, ktorá sa práve učila fotografovať.

V roku 1998 sa zväz stal samostatným právnym subjektom, a tak mohol žiadať o rôzne granty, čo sa úspešne darilo napríklad s podporou Trnavského samosprávneho kraja pri dotovaní rekondičných pobytov. O rok nato bola práca Márie Petrášovej ocenená aj Striebornou medailou Ústredného zväzu SZTP Bratislava. Každoročne pripravili pre členov niekoľko výletov a jeden rekondičný pobyt. Vtedy mali najviac možností utužiť priateľstvá nielen členovia medzi sebou, ale aj celé rodiny. Od vzniku sa každoročne zapájali aj do pohybových aktivít v rámci medzinárodného Challenge Day (športového dňa), ktorý organizovalo mesto Leopoldov. Nezabúdali ani na kultúrne aktivity, besedovali napríklad so spisovateľmi Ivanom Szabóom a Kamilou Strelkovou, ktorí majú korene v našom meste. V zväze sa objavili aj talenty. Na výletoch často a rada spievala Margita Melová, v roku 2011 začal byť aktívnym členom mladý Patrik Bisták, ktorý sa venoval najmä umeleckému prednesu. Opakovane bol úspešný na rôznych súťažiach žiakov špeciálnych škôl – v prednese poézie Gaňova Tarnava 2011 získal prvé miesto, na Kremnickej barličke získal špeciálnu cenu poroty za prednes poézie. Patrik recitoval aj na viacerých stretnutiach členov zväzu a ako sa dozvedáme z kroniky, jeho prednes bol taký sugestívny, že nejednému členovi pri vianočnom posedení vypadla z oka slza. Formálnym završením aktívnej práce Márie Petrášovej vo vedení ZO SZTP Leopoldov bolo udelenie Ďakovného listu k 25. výročiu založenia Zväzu postihnutých civilizačnými chorobami v SR pri príležitosti jej životného jubilea. Je to pre ňu len jeden z medzníkov, veď pokračuje ďalej ako členka kontrolnej komisie. S doterajšou prácou môže byť spokojná – leopoldovská organizácia má dnes 91 členov a každoročne pri-

pravuje pre svojich členov bohatý program.

Ďalšie strany kroniky sú zatiaľ prázdne, pribudnú do nej fotky z podujatí s vročením 2017. Plánujú napríklad rekondičný pobyt v Nimnici, návštevu výstavy Torty a svet pečenia v Trenčíne či mnohé ďalšie stretnutia. K niektorým z nich sa vrátíme aj na stránkach Leopoldova.

Martin Jurčo, foto archív

○ činnosti organizácií by sme sa mali dozvedieť viac

Rozpočet mesta v tomto roku ešte výraznejšie podporí spoločenské organizácie či združenia, ktoré v meste pôsobia. Dohodli sa na tom minulý rok primátorka mesta s poslancami. „Rozpočet mesta nám zatiaľ umožňuje byť k týmto organizáciám štedrejší. Myslíme si, že je to jedna z možností, ako v takom malom meste podporovať komunitný spôsob života občanov. Podporiť chceme všetky organizácie s prospešným programom, no usilujeme sa sústrediť najmä na organizácie, ktoré s nami spolupracujú na organizovaní kultúrno-spoločenského života v meste, reprezentujú mesto navonok alebo inak rozvíjajú spoločenský život mesta. Na druhej strane očakávame, že o ich aktivitách sa dozvie čo najviac obyvateľov a prípadne budú pre nich aj inšpiráciou,“ povedala po schválení návrhu primátorka mesta Terézia Kavuliaková.

V tomto roku mesto na takúto podporu vyčlenilo vyše 32 tisíc eur a jednotlivými žiadosťami sa zaoberali členovia komisie kultúry a napokon aj poslanci zastupiteľstva, ktorí schválili granty pre organizácie bez IČO vo výške 3200 eur: Rehabilitačné cvičenie – 200 €, Oddiel rekreačnej telesnej výchovy a športu – 200 €, Joga pre všetkých – 150 €, Neregistrovaní stolní tenisti – 200 €, NS Skarabeus – 750 €, NS športovcov – 750 €, Martin Majtán (Zdravší Leopoldov) – 600 €, Jozef Šantavý (Noc kostolov) – 350 €. Pre väčšie organizácie s IČO schválili podporu vo výške vyše 29 300 eur: Rímskokatolícka cirkev (farnosť Leopoldov) – 1.000 €, Mestský stolno-tenisový klub – 3.000 €, Únia nevidiacich a slabozrakých

Slovenska – 150 €, Leopoldovský tenisový klub LTC – 900 €, Nohejbalový klub Leopoldov – 700 €, ZO Slovenský zväz TPCCH Leopoldov – 2.000 €, Leopoldovský jazdecký oddiel Oklahoma – 1.000 €, Občianske združenie dôchodcov Šanec – 4.000 €, Mestský telovýchovný klub MTK – 14.000 €, ZO Štrkovka ZO SZZ č. 16-112 – 2.000 €, OZ Pranier – 600 €.

Netreba zabúdať ani na to, že mesto podporuje činnosť organizácií aj iným spôsobom – hradením energií, symbolickým prenáj-

mom, organizačnou pomocou a pod. Hoci organizácie každý rok predkladajú zúčtovanie prideleného grantu, mali by o svojej činnosti informovať prostredníctvom mestského časopisu, čo by malo jednak zabezpečiť spätnú väzbu o tom, ako využívajú grant, no hlavne by informácie o ich aktivitách mali pomôcť samotným obyvateľom, aby vedeli, do akých spoločenských či športových aktivít sa môžu v meste zapojiť. Jednotlivé organizácie občanom stručne predstavíme v ďalšom čísle časopisu.

(ra), foto archív Oklahoma

Aké zmeny čaká kino Osveta?

To zatiaľ dnes presne nevieme, ale v lete sa dozvieme nielen to, ako bude vyzerat, ale aj to, na čo všetko ho budú môcť Leopoldovčania využívať v budúcnosti. Po mnohých rokoch čakanie vedenie mesta pristúpilo k zásadnému kroku a ešte v marci vyhlásilo súťaž anonymných architektonických návrhov na prestavbu kina na multifunkčné kultúrne centrum. Po tejto možnosti siahlo vzhľadom na dobré skúsenosti s predchádzajúcimi súťažami, pretože spomedzi mnohých návrhov dostane šancu práve ten projekt, ktorý sa ukazuje ako najkvalitnejší. *„Rozhodujúcim kritériom bude architektonická kvalita a tú posúdia renomovaní architekti. Mesto tak pokračuje v trende budovania architektonicky kvalitných verejných stavieb, za čo minulý rok jeho vedenie dostalo ocenenie CEZAAR - Patrón architektúry,“* uviedol architekt Ondrej Marko.

Vyššie miliónová investícia

Okrem stavu zdevastovanej budovy kina primälo vedenie samosprávy hľadať jeho alternatívne možnosti využitia to, že mesto nemá vhodné priestory na kultúrne a podobné podujatia. Tie sa po odstavení železničarskeho a potom aj väzenského kultúrneho domu a napokon aj kina museli presunúť na Námestie sv. Ignáca, kde sú vydané na milosť a nemilosť počas a ďalších obmedzení. Nehovoriac o tom, že je možné organizovať ich viac-menej len v lete. *„Jedným z cieľov je zmeniť sálu na multifunkčný priestor, ktorý sa dá prispôsobiť na rôzne typy podujatí: koncerty, divadelné predstavenie, plesy, premietanie, tanečné zábavy či svadobné hostiny. S tým súvisí potreba zriadiť zázemie pre účinkujúcich, vytvoriť možnosti pre catering a občerstvenie a podobne. Ostatné periférne priestory v kine chceme ponúknuť na voľnočasové aktivity pre spoločenské organizácie, teda pre seniorov, zdravotne postihnutých, mládež, na záujmovú činnosť či neformálne stretnutia alebo ako alternatívne priestory. Budova má zmysel len vtedy, keď sa v nej žije,“* uviedla primátorka mesta Terézia Kavuliaková a spresnila, že do stavby mesto plánuje investovať 1 200 000 eur bez DPH. O súťaži už architektonická obec vie a do súťaže sa môžu zapojiť do 6. júla. Najlepší návrh určí päťčlenná porota. Tvoria ju traja architekti, vrátane Irakliho Eristaviho z ateliéru zerozero, ktorý vyhral súťaž návrhov na leopoldovský mestský úrad. Mesto v porote zastupuje primátorka a poslanec Ing. Róbert Gergič.

Zmení sa aj okolie kina

Objekt disponuje priestormi v suteréne a v dvoch nadzemných podlažiach, ktoré môžu architekti využiť podľa svojich predstáv, technických možností budovy a v zmysle stanoveného rozpočtu. Súčasťou riešenia bude aj návrh exteriérových úprav – uvažuje sa s 30 až 35 parkovacími miestami vytvorenými priamo pri kine.

Výsledky architektonickej súťaže mesto oznámi v polovici júla a takisto odprezentuje víťazný návrh, ktorý predurčí zázemie kultúrneho života v meste na desiatky rokov dopredu. Ako uviedol Ing. arch. Ondrej Marko, architekti sa budú musieť vo svojich návrhoch popasovať s viacerými otázkami, napr. ako budovu navrhnuť dostatočne flexibilnú pre všetky požadované aktivity a ako jej pri tom zachovať, resp. vybudovať identitu. Ďalej tým, nakoľko citlivo a nakoľko razantne budú vstupovať do existujúceho výrazu budovy a ako navonok vyjadria posun, ktorý absolvovala jej programová náplň za takmer 90 rokov od jej vzniku; ako zapojiť do hry predpolie budovy; ako navrhnuť príslušné parkovisko tak, aby pôsobilo dobre aj keď je prázdne počas pracovného dňa, aj keď je plné počas akcie v budove v sobotu večer; ako reagovať na to, že s budovou susedí zástavba rodinných domov a ako im zabezpečiť harmonické spolužitie do budúcnosti. Zároveň predpokladá, že okrem odpovedí na tieto otázky súťažné návrhy odhalia aj nové, neočakávané kvality, čo je vlastne aj poslaním takéhoto spôsobu obstarávania architektonických návrhov.

Zažilo vzostupy aj pády

Kino začal roku 1932 stavať Jozef Konárik. V roku 1948 so zmenou politických pomerov sa súkromné kino Edison zmenilo kino Osveta a pripadlo samospráve. Rozpätie rokov 1948 – 1989 možno označiť za rozkvet verejných projekcií filmov v Leopoldove. Väčšina kultúrnych podujatí bola v tom čase organizovaná práve v jeho priestoroch. V marci 1958 sa začala jedna z viacerých prestavieb. Zmodernizoval sa interiér a jeho úprava, premietacie kabíny, vybudovali sa nové toalety a vestibula, opravilo sa vykurovanie aj vnútorné zariadenie, upravil sa stupňovitý spád sály a premietacia plocha. Úpravami však museli byť zrušené pôvodné lôže a počet miest sa zo 716 znížil na 364. Od roku 1978 bolo kino pod správou mestského osvetového strediska. V tomto období sa v kine premietalo štyri až šesť ráz za víkend – v kurze boli špeciálne detské predstavenia aj premietania pre dospelých.

Po spoločenských zmenách roku 1989 v rámci reštitúcií prešlo kino opäť do vlastníctva dedičov pôvodného majiteľa. Majiteľka Zdena Bílá ho aj s príslušným pozemkom ponúkla mestu, ktoré sa rozhodlo kino kúpiť za dva milióny korún a majiteľke ju v splátkach uhrádzalo do roku 1997. Už v roku 1996 sa začalo s rekonštrukciou priestorov, ktoré mali ďalej slúžiť na kultúrno-spoločenské účely. V tomto období však už záujem o premietanie postupne klesal. V roku 2001 boli v kine vytvorené priestory pre klub dôchodcov, zriadila sa tu Galéria Emila Pauloviča, no reálny záujem občanov nenaplnili očakávania. V zložitých podmienkach sa ešte do 14. 9. 2001 filmy v Leopoldove premietali, no už iba raz do týždňa a nepodarilo sa udržať jeho rentabilitu. Mestský úrad aj kvôli zmene podmienok distribúcie filmov musel premietanie zastaviť a kino tak doteraz slúži už iba príležitostne na väčšie príležitostné zhromaždenia obyvateľov, časť priestorov využívajú podnikatelia na ojedinelé prezentačné aktivity, v suteréne a za premietacím plátnom skúšajú miestne amatérske hudobné kapely.

(jh)

Aby ľudia čítali aj vonku

Vo viacerých mestách už dávnejšie funguje alternatívny projekt slúžiaci najmä na podporu vzťahu k literatúre a zároveň dávajúci knihám šancu na dlhší život. V čakárňach, kaviarňach a na iných miestach majitelia alebo zanietenci inštalujú knižnice, z ktorých si čakajúci či cestujúci môžu požičať alebo aj domov vziať knihu, ktorá ich zaujme. A zasa naopak, môžu takúto knižnicu obohatiť svojimi knihami, ktoré už prečítali.

S myšlienkou zrealizovať tento nápad aj v našom meste prišiel Martin Majtán zo združenia Zdravší Leopoldov a možno aj symbolicky v marci – mesiaci knihy – chalani z tohto združenia nainštalovali prvé police v priestoroch vestibuly železničnej stanice. *„Tento projekt som nazval Literárny Leopoldov a chceme ním podporiť záujem ľudí, nielen Leopoldovčanov, o čítanie,“* vysvetľuje Martin. Vybavovanie formalít išlo rýchlo a na začiatku marca si už na spoj čakajúci cestujúci mohli zalistovať v knihách, ktoré umiestnili vo vestibule stanice. *„Obrátili sme sa priamo na ŽSR so žiadosťou. Schválili nám ju veľmi rýchlo a bez zbytočných vybavovačiek. Asi dva týždne od získania povolenia sme zabezpečili aj poličky, do ktorých sme knihy na stanici uložili. Spočiatku sme sem umiestnili beletriu a postupne sme doplnili aj iné žánre. Knižnicu budeme pravidelne kontrolovať a priebežne dopĺňať, lebo knižku si záujemcovia môžu vziať so sebou,“* dopĺňa.

Podobnú knižnicu plánovali umiestniť v parku na námestí napríklad do telefónnej búdky, ale napokon od toho upustili, keďže by sa ľahko mohla stať obeťou vandalizmu. Knižnicu by chceli umiestniť aj na iných chránených miestach či priamo na mestskom úrade. Tam však s jej prípadným umiestnením je v súčasnosti pre úzku chodbu problém. Tak či onak aj táto aktivita môže byť osočná a priniesť príjemný pocit mnohým ľuďom, ktorí sa nevyhýbajú literatúre, pretože medzi knihami, určenými na verejné čítanie, sú aj zaujímavé tituly, ktoré členovia združenia Zdravší Leopoldov získavajú napríklad od knižníc.

(jh, foto mm)

Na chvíľu sme boli televíznymi hviezdami

Televízna súťažná relácia RTVS DAJ SI ČAS zaujme moderným spracovaním histórie Slovenska. Chce ukázať to, čo nás spája s našimi dejinami a na čo môžeme byť hrdí. O prvenstvo vždy bojujú dva tímy starších žiakov. Aj naši šiestaci so svojimi pani učiteľkami Mgr. G. Zacharovou a Mgr. I. Vrtíkovou sa zúčastnili na jej nakrúcaní a zasúťažili si v nej. Súperom ZŠ Leopoldov bola Súkromná ZŠ Štvorlístok zo Skalice.

Prinášame vám dojmy a postrehy našich žiakov.

Pred vyučovaním prišla naša pani učiteľka

do triedy, tváрила sa, ako keď ide riešiť niečo o správaní chlapcov... potom však nahodila obrovský úsmev a povedala: „Deti, poznáte reláciu Daj si čas? A chceli by ste v nej vystupovať?“ Všetci prikývli – niektorí s nadšením, iní s malou obavou. „A veru budete – 26. januára ideme do telky, budú z vás televízne hviezdy!“ Všetci sme zajasali.

Lucia Šándorová

Na nakrúcanie som sa veľmi tešila, ale keď som sa dozvedela, že budem v súťažnom tíme, bola som veľmi šťastná. V našom tíme boli dve dievčatá a dvaja chlapci – Andrea,

Nikolas, Michal a moja maličkosť. My, súťažiaci, sme išli do nahrávacieho štúdia ako prví – dostali sme tričká s logom relácie a zvukár nám dal maličké a dosť nepohodlné mikrofóny. Bola som trochu prekvapená, že úvodné predstavovanie súťažiacich sa nakrúcalo pred veľkým zeleným plátnom. Všetci boli veľmi milí. Viacerí z nás odchádzali domov s presvedčením, že urobia všetko pre to, aby sa stali moderátormi či hercami. Bol to super zážitok, ďakujem pani učiteľke, že nám to umožnila.

Tamara Schwarzbacherová

Pre mňa bolo prekvapením, že potlesky a skandovanie sa nahrávalo vopred, ešte pred začatím súťaže. Takže bolo dosť vtipné, že po usadení sa v nahrávacom štúdiu sme mali všetci kričať: „Do toho! Leopoldov, do toho! Hurá!“ Zaujímavé bolo vidieť, ako režisér vysvetľuje moderátorom, do ktorej kamery sa majú pozeráť a kde majú stáť.

Sandra Kalická

Keď som sa dozvedela, že ma vybrali do sú-

ťažného tímu, myslela som, že odpadnem. Bola som veľmi nervózna. Všade boli kamery, reflektory, nahrávacie štúdio bolo obrovské – skoro ako futbalový štadión (aspoň mne sa také zdalo). Súťažili sme naplno, no nemali sme toľko šťastia ako naši súper. Síce sme prehrali, ale bol to zážitok na celý život.

Andrea Práznovská

Keď sme prechádzali chodbami televízie, predstavovala som si, koľko hercov sa prechádzalo tými istými chodbami ako ja. Bola som nadšená. Veľkosť štúdia a všetka tá technika ma ohromili, netušila som, že za reláciou, ktorú bežne pozerám v televízii, je niečo také. Nahrávanie trvalo 3 a pol hodiny a pritom relácia v televízii je zosrihaná na 26 minút.

Hana Lišková

Ak ste zvedaví, ako sa nám v súťaži darilo, pozrite si nás na RTVS v sobotu 6. 5. 2017 o 9:25 h.

Žiaci 6. ročníka ZŠ Leopoldov

Do you speak English?

Žiaci ZŠ Leopoldov dostali v týždni od 13. do 17. februára jedinečnú šancu precvičiť si svoje komunikačné schopnosti v anglickom jazyku. Z agentúry Your Choice sídliacej v Trnave k nám zavítali lektori, ktorí prevetrali vedomosti našich žiakov od 3. do 9. ročníka.

V pondelok viedla vyučovanie Nataly z Kolumbie, v utorok nás svojím spontánnym a veselým správaním zabávala a učila Ellen z USA. Streda a štvrtok patrili mladému lektorovi Andymu z Anglicka. V piatok uzatvorila výučbu opäť Nataly.

Všetci lektori boli veľmi milí, priateľskí a zhorčiví, ochotní odpovedať na zvedavé otázky. Vyučovanie viedli profesionálne, opravili aj tú najmenšiu chybičku, hravou formou nútili žiakov komunikovať a nevyneli ani jedného žiaka z triedy. Žiakom sa tento spôsob výučby veľmi páčil a ocenili možnosť ko-

munikovať s cudzincami hovoriacimi po anglicky. O ich pozitívnom zážitku z toho týždňa svedčia aj ich reakcie, z ktorých niektoré ponúkame:

Veronika (V.A): „Hodiny s lektormi boli veľmi dobré a poučné. Tento rok sme mali Ellen, ktorá nám pripravila množstvo aktivít. Bola veľmi sympatická aj smiešna. Lektorka sa nám ušla len na jednu hodinu, tak či tak sme sa jej veľmi potešili. Už sa teším na budúci školský rok.“

Sandra (V.I.A): „Na lektoroch sa mi najviac páčil ich prízvuk. Ellen bola zábavná a páčilo sa mi, keď si na začiatku hodiny ľahla na zem. Bolo to iné ako bežné vyučovanie. Prijala by som takéto vyučovanie aspoň raz do týždňa.“

Tamara (V.I.A): „Na pár hodín angličtiny k nám prišli lektori. Hoci Ellen bola z Ameriky, napodiv hovorila veľmi zrozum-

teľne. Hodina bola zábavná a vtipná. Robili sme rôzne aktivity, ktoré nám obohatili slovnú zásobu. Bola by som rada, ak by k nám ešte niekedy prišla. V iný deň prišiel lektor Andy z Anglicka. Bol milý a bolo mu rozumieť ešte lepšie ako Ellen. Som rada, že naša škola má možnosť pozývať lektorov. Priala by som si, aby sem chodili častejšie.“

Rút (VII.B): „V našej triede sme mali Nataly a Andyho. Mali sme tému zvieratá a na každej hodine sme dostali pracovné listy. Museli sme hovoriť, aké zvieratá vidíme na obrázku, kde žijú, čo jedia, čo vedia robiť. Hrali sme aj hru: rozdelili nás na dve skupiny a museli sme hádať, aké zviera kreslí jeden z nás na tabuľu. Bola to veľká zábava.“

Ivana (VIII.A): „Mne sa hodiny s lektormi veľmi páčili. Lektori boli zábavní a milí. Máme s nimi veľa skvelých skúseností. Jediné mĩ-

nus je to, že tu boli tak krátko. Určite by som chcela, aby prišli aj nabudúce.“

Naďa (VIII.A): „Na oboch hodinách sme mali Nataly, ale na chodbe sme sa rozprávali aj s lektorom Andym z Anglicka. Bolo super počuť ich prízvuk a rozprávať sa s nimi. Podľa mňa je to veľmi poučné.“

Jakub (IX.): „Skúsenosť s lektorkou Nataly bola výborná, bola na dvoch našich hodinách. Hneď ako prišla, sa predstavila a povedala, že je z Kolumbie. Hodina bola zábavná a skoro všetko sme jej rozumeli.“

Veríme, že aj budúci školský rok sa nám naskytne takáto príležitosť a opäť nás navštívia lektori, pre ktorých je angličtina ich materská reč, a obohatia výučbu cudzích jazykov v našej škole.

Mgr. Natália Brešťanská a Mgr. Simona Šoková

Predstavujeme vám spoločenské organizácie v meste (1)

Ak sa vám občas stane, že máte voľný čas a práve vám nenapadne, ako by ste s ním naložili, možno by ste ho radi strávili v spoločnosti iných pri aktivitách, ktoré máte radi. Dnes vám predstavíme menšie záujmové organizácie v našom meste. Ak by ste zvažili, že ich ponuku by ste mohli využiť alebo by vám pomohlo viac informácií, telefonické kontakty na zabezpečovateľov uvedených aktivít môže záujemcom poskytnúť referentka kultúrnej a spoločenskej oblasti MsÚ Ingrid Vidová.

REHACVIČENIE – p. Terézia Kalická – telesná kultúra a šport – rehabilitačné cvičenie pre ženy a deti v priestoroch telocvične ZŠ. Cieľ: predchádzať civilizačným ochoreniam, posilnenie chrbtice a hlbokých svalov, zlepšiť pohyblivosť a stabilitu tela.

ODDIEL REKREAČNEJ TELESNEJ VÝCHOVY A ŠPORTU – p. Eleonóra Krajčovičová – telesná výchova a šport; pravidelné cvičenie (nielen) pre ženy v priestoroch telocvične ZŠ. Cieľ: podpora zdravia a duševnej pohody pomocou hudby, strieda sa strečing, joga posilňovacie cvičenia a cvičenia podporujúce kardiovaskulárny systém.

JOGA – p. František Filip – telesná kultúra a šport. Cieľ: joga pre zdravie a pre všetkých obyvateľov mesta. Kontaktnou osobou je p. Gabriela Halášová na mestskom úrade.

NEREGISTROVANÍ STOLNÍ TENISTI – Mgr. Ladislav Piovařči – športové aktivity. Ide o voľné združenie neregistrovaných športovcov s cieľom: „aktívnym pohybom proti pribúdajúcemu veku“. Pravidelný pohyb a športové aktivity pre členov prevažne v dôchodkovom veku. Radi by prilákali medzi seba ďalších seniorov.

SKARABEUS – Ing. Kristína Bajtalová – aktivity pre mládež, šport – organizovanie športových a kultúrnych podujatí pre mládež, festivalov.

NS ŠPORTOVCOV – p. Dušan Kliman – športová činnosť v priestoroch klubu pod kinom Osveta pre ľudí, čo majú radi fitness.

TEA – HOUSE – p. Martin Majtán – voľnočasové centrum pre širokú verejnosť podporujúce oblasti vzdelávanie, záujmovej a umeleckej činnosti s cieľom vytvoriť podmienky na podobné aktivity pre širokú verejnosť; organizovanie prednášok, workshopov a občianskych diskusií, možnosť pobavenia sa pri spoločenských hrách alebo dobrej knihe v príjemnom prostredí v klube pod 60- bytovou jednotkou na Ulici 1. Mája 105.

Dokončenie nabadúce.

(ra)

Aj tento rok sa naša farnosť zapojí do projektu Noc kostolov, ktorý sa organizuje nielen na Slovensku, ale taktiež i v Česku, Rakúsku či Nemecku. Podujatie ponúka možnosť nezáväzného priblíženia a stretnutia sa s kresťanstvom. Je to noc plná ľahkosti, nenútenosti a zároveň citlivosti a hĺbky.

Zmyslom je osloviť, ponúkať, ale nevnučovať, a týmto spôsobom sprostredkovať návštevníkom pozitívnu skúsenosť v súvislosti s Cirkvou. Cieľom je vytvoriť aj ponuku na stretnutie pre ľudí, ktorí stoja mimo Cirkvi či na jej okraji. Kultúrne pozadie programu Noci kostolov, sprístupnenie bežne neprístupných miest a atmosféra noci dávajú príležitosť osloviť čo najširšiu verejnosť.

Môžete sa tešiť na bohatý program, ktorý sa začne v piatok 9. júna svätou omšou o 18. hodine:

- Prezentácia dejín väzenského kostola s Jurajom Hladkým.
- Prednáška s fotografiami a videokážkami o súčasnej duchovnej službe vo väznici so súčasným väzenským duchovným Rastislavom Firmentom.
- Prednáška o liturgickej hudbe s organistom Jozefom Šantavým.
- Hudobno-dramatické vystúpenie mladých spoločenstva L'múry.

Počas podujatia bude sprístupnená veža k zvonom a hodinovému stroju. Noc zakončíme obradom svetla s požehnaním. Dospelí sa môžu tešiť na milé a príjemné prekvapenie počas programu (treba prísť od začiatku ☺).

Tešia sa na vás prednášajúci a organizátori Noci kostolov 2017.

Zelené reminiscencie

alebo ako som verne slúžil v socialistickej armáde

V hostinci si rady k vojakom prisadli mladé ženy. Jedna z nich chcela mať dieťa, a tak si jedného vytipovala podľa návrhu svojich priateľiek ako budúceho otecka svojej ratolesti, lebo vraj mala problém s otehotnením. Slúbila mu, že ho neprezradí, ak sa dieťa narodí. Vraj sa chcela stať slobodnou mamičkou. Večer k nej chodil do bytu „pracovať“ a skoro ráno, keď sme ešte len vstávali, už bol naspäť v kasárňach. Či sa experiment s prirodzeným splodením dieťaťa podaril, neviem, ale viem o inom našom vojakovi, ktorý sa musel ženiť s krásavicou zo susednej dediny, lebo bola už tehotná. Veliteľ útvaru z tejto nečakanej udalosti spravil v kasárňach poriadny cirkus, pomaly ho dával za vzorový príklad iným vojakom, len na tvárach jeho rodičov bolo vidieť rozpačitý úsmev. Snáď im takto narýchlo upečené manželstvo dlho vydržalo. Ešte horšie dopadol iný náš vojak, ktorého nakazila pohlavnou chorobou mladá žena, a preto všetci sme sa museli podrobiť lekárskej prehliadke. Potom som už chodil s obavou aj do záchoda.

Náš lekár, vojak základnej služby, si rád robil rôzne vtipy z ľudí. Môjmu dozornému útvaru priniesol ukázať trubičku na dychovú skúšku alkoholu s odôvodnením, že asi nebude dobrá, lebo sa nedá prefúknuť. Major sa chcel ukázať múdrom, a tak sa zhlboka nadýchal a silno do nej fúkol. Potom lekár s potešením zvolal: „*Pozrite sa, súdruh major, ale trubička ozelenela!*“ Vtedy dôstojník pochopil, že sa stal obeťou vtipkára, ktorý mu dokázal, že je v práci pod vplyvom alkoholu, a neslušne mu vynadal.

V útware slúžil aj nadporučík z východného Slovenska, ktorý sa netajil tým, že má rodinu v západnom Nemecku, čo malo vplyv na jeho ďalšie (ne)povýšenie. Rozhodol sa preto odísť z armády. Jeho žiadosť súdruhovia na MNO jednoznačne zamietli. Nevedel som mu nič rozumnejšie poradiť, len nech napíše súdruhom na ÚV KSČ do Prahy. Neveril mojej dobre mienenej rade, ale napísal. O niekoľko týždňov prišlo rozhodnutie - okamžite prepustiť z armády! Asi sa báli, že by mohol prezradiť nejaké vojenské tajomstvo. Už ako civil sa prišiel ukázať do kasární, ale pri svojom občianskom vzdelaní nemal veľkú nádej na dosiahnutie nejakej pracovnej kariéry.

Do útvaru si prišiel vykonať vojenčinu bývalý dlhoročný, už takmer tridsaťročný väzeň z Jáchymova. Nedokázal si však zvyknúť na vojenský život. Začal si sklom podrezávať žily na ruke a vyhrážať sa samovraždou. Skončil na psychiatrii vo vojenskej nemocnici, kam ma ho poslali po liečbe priviesť naspäť vlakom. Podobným spôsobom som mal odviesť mladého vojaka do vojenského väzenia v Sabinove na východnom Slovensku. Dodnes nerozumiem, prečo sa takýmto spôsobom riešilo ich eskortovanie, keď o šetrení v armáde sa nedalo vôbec hovoriť.

Keď bolo pekné počasie, tak sme ho využívali aj na plavbu v gumenom vojenskom člne po rieke Dyje. Zobrali sme ho z vodného cvičiska, hoci to bolo zakázané. V jednej zo záhrad pri brehu rieky sa pohybovalo mladé dievča, stredoškôľka, ktorá bola u babky na víkendovej návšteve. Nedalo nám veľa práce, aby sa dala nahovoriť na malý výlet. Chvíľu sme ju povozili po úzkej a pokojnej rieke. Po vystúpení nám ešte dlho zo záhrady rukou kývala od radosti zo silného emocionálneho zážitku s vojakmi, lebo nevedela, že jedna komora člna bola deravá a unikal z nej vzduch!

V mojej pamäti sa navždy uchová silvestrovská noc, ktorú som prežil ako dozorný autoparku, keď alkoholom opojení vojaci najskôr vyhodili z okna budovy kasární vianočný stromček a potom chceli aj televízor. Premýšľal som spolu s mojím pomocníkom, ako sa budeme

správať, ak sa budú chcieť zmocniť vojenských vozidiel, či sa schováme pod pontóny alebo radšej preskočíme cez plot do susedného útvaru pohraničnej stráže. Našťastie to nebolo potrebné.

Tiež som bol svedkom rozkrádania socialistického majetku v ľudovodemokratickej armáde, keď som videl, ako vojak priniesol veliteľovi roty dve veľké bandasky plné benzínu a naložil mu ich do jeho súkromného auta. Pravdepodobne dostal za túto pozornosť aj voľno na opustenie posádky. Ak by som bol protizákonnú činnosť hlásil, určite by sa mi môj nadriadený za to pomstil.

Vojenské objekty za socializmu sa stali centrom pozornosti západných výzvedných služieb. Naši vojaci niekoľkokrát spozorovali, že vodné cvičisko filmovali z idúceho auta spoza brehu rieky Dyje neznáme osoby, hoci okrem viacerých pontónov a drevených objektov nebolo zvonka nič iné vidieť. V útvere sme mali politickoorganizačného pracovníka a kontrarozviedčíka, ktorí takéto informácie radi zbierali, lebo to bolo v náplni ich práce.

V polovici augusta, keď som už rátal môj odchod do civilu len na dni, začul som cez otvorené okno kancelárie výstrel zo samopalů. Zareagovali naň ihneď holuby, ktoré vysoko vyleteli. Nebol to žiadny kanadský žartík strážneho, ako som si pôvodne myslel, ale skôr pokus o samovraždu mladého vojaka, ktorý sa chcel takýmto spôsobom vyhnúť vojenčine pre šikanovanie zo strany „maznákov“. Život mu zachránila možno len duchaprítomnosť praporečká nachádzajúceho sa v autoparku, ktorý mu dve krvácajúce rany upchal svojím tielkom, aby nevykrvácal a vydržal rýchly prevoz do nemocnice. Ešte sa vojak ani neprebral z narkózy po operácii a už veliteľ útvaru určil ako motív pokusu o samovraždu nešťastnú lásku, čo však nebola pravda, ale lož, lebo za vyhýbanie sa vojenskej službe hrozilo väzenie.

Neskôr, asi po dvoch rokoch, som sa dozvedel, že nášho veliteľa útvaru odvolali z funkcie, lebo nezládol riadenie. Nahradil ho nový, ktorý zaviedol prísnejšiu disciplínu. Nemôžem však napísať, ak chcem byť trochu objektívny, že by sa nebol snažil. Jednoducho sa nechal zaskočiť chuligánmi, ktorí mu prerástli cez hlavu, hoci pri jednom nástupe na dvore im ako nejaký psychológ tvrdil: „Já jsem váš druhý táta!“ Nakoniec však medzi nimi týmto výrokom zostal na posmech. Človek, ktorý bojoval proti nemeckému fašizmu so zbraňou v ruke. Raz som ho videl, ako si do malej pištole zasúval zásobník s ostrými nábojmi a vložil ju do vrečka vojenského kabáta. Vtedy som pochopil, že má strach o svoj život, a nie neoprávnený...

Spomienok je oveľa viac; možno aj na niekoľkodielny seriál článkov. Prežil som takmer dvanásť mesiacov v kasárňach - kláštore, ktorý už od 18. storočia využívala armáda až do r. 1990, kde bol aj kostol, ale vchádzalo sa doň zvonka. V nedeľu ráno sme išli na raňajky v sprievode organovej hudby, čo bolo veľmi dojemné. Po novembrovom prevrate ho armáda vrátila a teraz je vraj z neho múzeum. Chcem sa tam ísť niekedy pozrieť a zaspomínať si na svoje mladé roky, keď som odchádzal dolu po schodoch a kričal ešte slúžiacim vojakom: „Vydržať!“

Nepochybujem o tom, že sa nakoniec z mnohých mladých vojakov a moravských slečien stali vážení oteckovia a vážené mamičky svojich milovaných detí, lebo aj taký je život: na hriechy mladosti sa rýchlo zabudne a nebudú o nich svojim deťom rozprávať ako o zápornom príklade.

Keby som aj náhodou niekoho z bývalých dôstojníkov a praporečkárov na ulici v Znojme stretol, tak by som ich určite nespoznal. Väčšina z nich už asi ani nežije. Niektorí priaznivci armády tvrdia, že vojenčina spravila z chlapca muža a teraz takáto prevýchova mladým mužom chýba. Mne to však ani vtedy nechýbalo. Chápal som to len ako svoju povinnosť vyplývajúcu z branného zákona. Socialistická armáda nakoniec zlyhala totálne v rozhodujú-

cej chvíli koncom r. 1989. Nepomohli a zbytočné boli aj všetky politické školenia typu MLP a PŠM.

Po rozlúčke so spolubývajúcimi z izby pri pive v krčme sme odcestovali spoločne vlakom do Břeclavi a odtiaľ každý svojím smerom domov. Boli sme šťastní, že máme vojenčinu za sebou. Vtedy som nerozmýšľal nad tým, že moja „spolupráca“ so socialistickou armádou a jej ďalšie spoznávanie sa ešte nekončí, ale to by bolo na ďalšie dlhé písanie o zážitkoch v zelenej uniforme na vojenských cvičeniach. Po vyše dvadsiatich rokoch som stretol v piešťanských kúpeľoch lekára, o ktorom som už písal. Hneď na prvý pohľad sme sa spoznali, čo bolo až neuveriteľné. Len škoda, že na spomínanie nezostal čas...

(kg)

Ešte 21. marca 2017 sa v škole udiala veľmi zaujímavá akcia. Žiaci 8. ročníka v spolupráci s pánom učiteľom L. Macáškom a pani učiteľkou A. Dzurechovou absolvovali novinku v projektovom vyučovaní – ôsmaci si navzájom vymenili úlohy s vyučujúcimi a postavili sa pred náročnú úlohu – priblížiť vedu a techniku mladším spolužiakom.

Projektový deň sa uskutočnil pri príležitosti Svetového dňa vody, ktorý sa každoročne koná 22. marca, a pripomíname si najmä jeho motto – Bez vody niet života. Ôsmaci sa rozdelili a prestriedali sa v dvoch skupinách – v chemickej a fyzikálnej. Chemická časť sa odohrávala na spojovacej chodbe medzi starou a novou budovou, kde si mladší žiaci mohli vyskúšať rôzne pokusy – ako zničiť hydrogél, ako nafúknúť balón bez úst, zapáliť si bubliny na vlastnej ruke, prípadne vytvoriť DNA z kivi. Fyzikálna časť sa realizovala v učebni fyziky a chémie, kde žiaci predviedli ako vyzerá „newtonovská“ kvapalina, ako vystreliť šípky, ako pracujú magnety a iné. Žiaci 2. a 6. ročníka tento projektový deň zhodnotili ako veľmi pouč-

ný a zaujímavý. Každý si našiel svoj obľúbený pokus, ktorý im priniesol nielen nové poznatky, ale aj odhalil čaro vedy a techniky. Preto dúfame, že s podobnými projektmi sa stretneme aj v budúcnosti. Netreba zabúdať ani na dôležitosť štúdia prírodných vied, preto ŠTUDUJ VEDU A TECHNIKU, BUDÚCNOSŤ SA TI POĎAKUJE!

Mgr. Lukáš Macášek

NEPORIADNI DISTRIBÚTORI

Roztápajúci sa sneh ukázal, v akom stave sme nechali svoje okolie pred zimou, ale niekto nemá ani na jar problém vysypať náklad plastových fliaš či iného odpadu popri ceste v odľahlejších častiach mesta. V ostatnom čase sa ukázal aj problém s niektorými roznášačmi letákov a reklamných novín obchodných reťazcov, ktorí ich namiesto do schránok distribuujú na okraje mesta. Nedávno takýto náklad novín prekvapil cestujúcu verejnosť na železničnej zastávke a okrem dvoch zmoknutých balíkov priamo na zastávke ich rozfúkalo po celom chotári. Nepoctiví distribútori by istotne urobili lepšie, keby letáky a noviny odovzdali deťom do zberu papiera. Primátorka mesta na to upozornila distribútora, ktorý zabezpečuje roznos novín do domácností, a azda podobné skládky už vznikáť nebudú. Na podobný problém s plastovými fľašami povysýpanými po okrajoch cesty vedúcej na Štrkovku upozornili aj poslanci.

(jh)

PACHOVÁ LINKA V PREVÁDZKE

Ako sme avizovali v minulom čísle časopisu, pri verejnom prerokovaní správy o hodnotení činnosti Zvýšenie výroby bioetanolu v spoločnosti Enviral vedenie spoločnosti viac ráz vyjadrilo ochotu zaoberať sa podnetmi obyvateľov okolia fabriky a hľadať

možnosti riešenia ich problémov, ktoré súvisia s činnosťou spoločnosti. Na nahlásenie problémov mohli občania doteraz používať univerzálnu linku (033) 7352 411 a od marca je prístupné na podnety občanov aj telefónne číslo 0905 349 554. Počas pracovnej doby je na ňom k dispozícii pracovník životného prostredia a mimo pracovného času na ňom môžete zanechať svoj odkaz.

(r)

POŽIAR NA POLI

A V ZBERNOM DVORE

Neočakávaný marcový požiar mestu pohrozil v sobotu 4. marca krátko po 13.30 hod. Plamene si všimli na poliach za zberným dvorom obyvatelia mesta. „Ohlásený bol požiar suchého porastu. Po príchode hasičov na miesto udalosti bolo zistené, že ide o požiar suchého trávnatého a krovinatého porastu na poli, ktorý sa následkom silného vetra rýchlo šíril na pole a do zberného dvora. Na mieste udalosti zasahovali hasiči z Hlohovca a Piešťan a členovia dobrovoľných hasičských zborov Leopoldov štyrmi vysokotlakovými prúdmi a jedným lafetovým prúdom,“ informovala nás kapitánka Bc. Júlia Kedrová, odborná inšpektorka z Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Trnave. Priamo k požiaru do zberného dvora prišla aj primátorka mesta. Následkom požiaru vznikla mestu priama materiálna škoda predbežne vyčíslená na 200 eur. Príčinou vzniku požiaru bolo spaľovanie odpadu a odpadkov.

Gitku zaujalo...

V sobotu 13. mája 2017 si Cirkev pripomína sté výročie zjavení Panny Márie v portugalskej Fatime. Trom deťom – 10-ročnej Lucii, 9-ročnému Františkovi a 7-ročnej Hyacinte – sa v roku 1917 šesťkrát zjavovala Panna Mária. Už v predchádzajúcom roku (1916) sa im párkrát zjavil Boží anjel a žiadal ich, aby sa modlili nielen za seba, ale aj za celý svet. V tých časoch vrcholila prvá svetová vojna. V deň prvého zjavenia 13. mája 1917 bola nedeľa, keď tri deti pásli ovce v údolí Cova da Iria. Okolo jednej hodiny popoludní sa im nad malým dubom zjavila Panna Mária, ktorá bola oblečená v bielom. Povedala deťom, že prichádza z neba a chce, aby vždy trinásteho dňa v mesiaci prichádzali sem, a to počas šiestich mesiacov po sebe. 13. októbra 1917, keď bolo posledné zjavenie a mal sa udiť aj avizovaný zázrak, prišlo do údolia Cova da Iria asi 70 tisíc ľudí. V ten deň pršalo, bola zima a fúkal nepríjemný vietor. Všetci boli presvedčení, že ak sa udeje zázrak, bude to potvrdenie pravdivosti Máriiných zjavení. Ak nie, deti budú vyhlásené za podvodníkov. Okolo poludnia dážď ustal. Deťom sa zjavila Panna Mária a spoza mrakov vykuklo slnko. Krátko nato sa stal zázrak nazývaný „tanec slnka“, ktorý videli všetci prítomní. Úplne jasné slnko sa začalo krútiť a rôzne meniť farby. Rýchlo rotujúce slnko akoby padalo na zem. Úkaz trval asi 10 minút. Zjavenie sa skončilo tak, že na pozadí upokojeného slnka sa ukázala Panna Mária. Posolstvo Matky Božej Fatimskej je plné materinskej lásky. Ukazuje ľudstvu cestu, ako kráčať k svätosti. Mária nás berie pod svoje materinské ochranné krídla a prostredníctvom zjavení nás povzbudzuje.

V apríli 2017 Svätý Otec František oficiálne oznámil, že fatimské deti bl. František a Hyacinta, čiže súrodenci Francisco (1908 – 1919) a Jacinta (1910 – 1920) Martoví budú svätorečení 13. mája vo Fatime. Stane sa tak počas návštevy pápeža Františka na tomto mariánskom pútnickom mieste pri príležitosti osláv storočnice zjavení Panny Márie.

Zdroj: <https://www.abuba.sk/abuba/node/793>

Pripravila Gitka Bayerová

Šachové okienko po piatich rokoch a ako ďalej...?

Šachová rubrika existuje v našom časopise už päť rokov. Spýtali sme sa jej zakladateľa - šachového skladateľa, historika, publicistu i popularizátora kráľovskej hry v našom malom meste - Gorazda Kollárika na skúsenosti s ňou:

Gorazd, po dvanástich mesiacoch sa opäť stretávame pri šálke bazového čaju, aby sme bilancovali uplynulý rok. Čo nové nám priniesla rubrika Na ťahu je...?

Celkovo sme v našej spovednici privítali šesť rôznych osobností, ktorí hrajú šach súťažne alebo len rekreačne. Prvýkrát sme v našom dvojmesačníku vypovedali najlepšieho súčasného šachistu v Hlohovci Vladimíra Škreňa, ktorý podrobne porozprával o svojej úspešnej šachovej kariére. Považuje kráľovskú hru za lásku na celý svoj život. Pozitívne hodnotí prítomnosť šachovej rubriky v lokálnej tlači a podobne aj veľmajsterka z Bratislavy Regína Theissl-Pokorná, ktorá ešte v r. 2013 odohrala v slovenskom hlavnom meste na Hviezdoslavovom námestí živú propagačnú partiu so známym politikom Jánom Čarnogurským. Najlepší súčasný slovenský veľmajster Ján Markoš odporúča zaradiť šach do škôl ako nepovinný predmet. Veľkým úlovkom boli na rozhovor dve svetové šachové megahviezdy Judit Polgárová z Maďarska a Holanďan Jan Timman. Judit síce už zanechala svoju aktívnu činnosť, ale za svoju povinnosť považuje aj naďalej propagáciu šachu medzi obyvateľstvom a vytvorila výučbový šachový program, ktorý sa využíva v maďarských školách. Jan je ešte stále aktívny a na jeseň minulého roka odohral priateľský súboj s exmajstrom sveta Anatolijom Karpovom v Murmansk. Celkom nesúhlasím s názorom novozvoleného predsedu SOKŠ, ktorý vyslovil v rozhovore pre časopis Leopoldov, že šachové rubriky v novinách i časopisoch nezvýšia záujem ľudí o kompozičný šach, lebo v mojom prípade sa tak stalo (Pionierske noviny, Rolnícke noviny, Technické noviny, Pravda, Práca, Hlas ľudu) a nepochybujem o tom, že som nebol sám.

Pripájam názory niektorých populárnych osobností na kráľovskú hru, ktoré mi prezradili: Slovenská speváčka **Celeste Buckingham**: „Šach viem hrať. Keď som bola mladšia, otec ho so mnou hral, ale skoro každý raz vyhral, takže neviem, či som veľmi dobrá.“

Nezaradený poslanec NR SR **Miroslav Beblavý**: „Šach som hrával. Vašou otázkou ste mi pripomenuli, že mám aj svoje deti naučiť hrať kráľovskú hru.“

Český spevák a herec **Sagvan Tofi**: „Šach viem hrať, ale som mizerný hráč, pretože ma ne baví tak dlho sa sústrediť na jednu vec. Potrebujem skôr vybiť svoju energiu.“

Český spevák **Dalibor Janda** a jeho dcéra **Jiřina** i speváčka **Monika Bagárová** nevedia hrať šach a ani mu nerozumejú.

Známa slovenská meteorologička **Miriám Jarošová**: „Šach viem hrať. Naučil ma to môj otec a som tomu rada, lebo táto hra učí myslieť dopredu.“

Svetoznáma speváčka vystupujúca pod pseudonymom **Lady Gaga** verejne vyhlásila, že si rada zahrá šach a jej priateľom je aj jeden americký šachový veľmajster.

Ďalšie pokračovanie zaznamenala rubrika Šachová partia pre zábavu i poučenie. Akú zábavu i poučenie priniesla šachistom?

Šachovou partiou sme ukázali šachové majstrovstvo hlohovskej šachovej jednotky Vladimíra Škreňa, v miniatúrnej partii efektné víťazstvo bratislavskej veľmajsterky Regíny Theissl-Pokornej na európskych majstrovstvách žien r. 2003 nad exmajsterkou sveta Nonou Gaprindašviliovou, víťazstvo veľmajstra Jána Markoša na Sardínii r. 2011 nad holandskou šachovou megahviezdou Janom Timmanom, víťazstvo maďarskej superhviezdy Judit Polgárovej nad exmajstrom sveta Anatolijom Karpovom pri príležitosti jej 40. narodenín, víťazstvo Holanďana Jana Timmana nad Českou Janou Jackovou s gratuláciou k jeho 65. narodeninám a nakoniec spomienku na bývalého leopoldovského šachistu a vedúceho šacho-

vého klubu Rudolfa Marka v tréningovej analytickej partii z r. 1980. Ku všetkým partiám som napísal vlastný komentár a poukázal na rozhodujúce chyby, ktorých sa šachisti počas hry dopustili.

So šachovým okienkom ste začínali pred piatimi rokmi. Čo nové sa v okienku vyskytlo?

Celkovo sme uverejnili šesť skladieb. Všetko boli reprodukcie. Pripomenuli sme si nedožité 90. narodeniny Jozefa Lindera zo Sliača, ktorý bol jedným zo zakladajúcich členov Slovenskej organizácie kompozičného šachu, v ktorej vedení pracoval dvadsaťpäť rokov. Ján Jurčo z Važca sa dožil šesťdesiatky. Z jeho šachového archívu sme vybrali štúdiu, ktorá získala vyznamenanie v španielskej organizácii kompozičného šachu. Novozvolený predseda SOKŠ sa predstavil dvojťažkou z r. 1982. Bohumil Moravčík zo Sliača vybral pre našich čitateľov - riešiteľov dvojťažku s viacnásobnou hrozbou v riešení. Daroval som mu 4. číslo nášho časopisu a M. Križovenskému tretie na uloženie do ich šachových archívov. O rekonštrukciu Moravčíkovej skladby sa pokúsili Juraj Brabec z Bratislavy a Ladislav Packa z Galanty. Výnimočne celá šachová rubrika v piatom čísle (vrátane okienka) bola venovaná holandskému veľmajstrovi Janovi Timmanovi pri príležitosti jeho 65. narodenín. Nestora slovenských kompozičných šachistov a jeho 90. narodeniny sme si uctili jeho dvojťažkou vyznamenanou v 3. Svetovej súťaži kompozičného šachu. Symbolicky sme si pripomenuli 30. výročie založenia leopoldovského dvojmesačníka uverejnením tridsiatich šachových skladieb. Celkovo prišlo 69 riešení, z ktorých šiesti správni riešitelia boli finančne odmenení. Z Leopoldova zostali len dvaja verní riešitelia: Marián Miklaš a Vladimír Tačovský; z Bratislavy bývalý Leopoldovec Ján Marko, ktorý ako správny lokálpatriot si časopis chodí do Leopoldova pravidelne kupovať a ukazuje ho šachistom v hlavnom meste Slovenska. Väčšina riešiteľov bola z iných krajov Slovenska a niektorí aj zo zahraničia.

Šachista sa potrebuje aj neustále vzdelávať. Ktorá šachová publikácia a udalosti vás minulý rok zaujali?

Slovenský medzinárodný majster Ján Báñas preložil zo srbčiny, resp. chorvátčiny dvojdielnu knihu Vlada Kovačeviča o pešiakových, jazdcových a strelcových koncovkách, kde nájde čitateľ množstvo príkladov aj so šachovými diagramami. V slovenčine takýto druh šachovej literatúry chýbal. V jednom diele populárneho televízneho seriálu o detektívi Herculovi Poirotovi som opäť uvidel šachový motív, keď dvaja malí chlapci hrali šach pod dohľadom svojho otca, čo vo mne vzbudzuje dojem, že svetoznáma spisovateľka Agatha Christie mala pozitívny vzťah ku kráľovskej hre, lebo sa to stalo už tretíkrát. Na Dvojke odvysielali televízny dokument, kde anglický herec David Suchet rozprával, ako sa pripravoval seriál, a nezabudol ani na šachovú partiu, ktorú hral na námestí v belgickom hlavnom meste Bruseli a zakončil ju typickým zvolaním na jej konci: „Šach - mat!“ Pravdepodobne ovládal aspoň základné pravidlá tejto starobylej hry.

V životopisnej knihe o francúzskom cisárovi Napoleonovi Bonapartem (1769 - 1821) od A. Manfreda som sa dočítal len jednu vetu o jeho vzťahu ku kráľovskej hre. Citujem: „Bonaparte rád hrával šach, pričom udivuje, že človek matematicky nadaný nevedel vniknúť do tajomstiev šachového umenia.“ Je to iste laicky napísaná veta. Životopisec spája dohromady matematiku a šach, ale to neznamená, že výborný matematik musí byť aj výborným šachistom. Neplatí to tiež v opačnom poradí. Výnimky sa však nájdu, napr. univerzitný profesor matematiky Miroslav Katětov (1918 - 1995) z Karlovej univerzity v Prahe, ktorý dosiahol šachový titul medzinárodného majstra a tiež bol aj majstrom bývalého hlavného mesta Československa. Napoleon bol ako vojenský generál a stratég človek hlbavý a preto si rád sadol k šachovnici. Šachová teória ho však asi nezaujala alebo ju ani nemal odkiaľ študovať.

Vo svete boli vytvorené projekty typu Šach do škôl alebo aj väznic. V Turecku to bol projekt

Šach do ulíc, keď umiestnili v parku Istanbula tzv. obriu šachovnicu a niekoľko šachových stolíkov. Zrejme sa o takéto materiálne vybavenie v parku musí niekto starať, aby nedošlo k jeho rozkradnutiu. Zaujímavosťou je, že v Turecku stojí na čele šachovej organizácie žena, čo sa na Slovensku ešte nestalo.

Pražský šachový skladateľ Václav Kotěšovec zostavil súpis šachových rubriík v novinách i časopisoch pre Českú i Slovenskú republiku a v zozname sa objavil aj náš dvojmesačník, čo je iste výbornou reklamou na zviditeľnenie sa.

V 6. etape posledného ročníka Tour de France priaznivci cestnej cyklistiky mali možnosť vidieť v zábere z kamery helikoptéry, ako dvaja muži hrajú na nejakom vysokom skalnatom kopci šach a blízko pri nich sú opreté dva bicykle, čo malo vyvolať v televíznom divákovi dojem, akým spôsobom sa hore dostali. Nie je mi však jasné, či išlo len o náhodu alebo o propagáciu spojenia cyklistiky a šachu, ktorý je vo Francúzsku dosť populárny. Skôr si myslím, že to druhé.

Na Valnom zhromaždení SOKŠ 20. augusta bol na ďalšie štvorročné obdobie zvolený nový predseda Marián Križovenský (* 1961) z Bratislavy, ktorý vystriedal odchádzajúceho Bedricha Formánka (* 1933).

Šach sa dá hrať v klubovni, na lavičke v parku, v lete na tráve pri vode alebo aj pod vodou sa konajú dokonca aj majstrovstvá sveta. Naposledy sa tak stalo minulý rok v londýnskom športovom centre Soho. Tiež sa kombinuje šach s inými športmi, napr. aj s boxom, čo znamená spojenie fyzickej aktivity s duševnou činnosťou.

V detskom televíznom seriáli Safari za kuchyňou, v repríze z r. 1992, som mal možnosť vidieť herca J. Satinského, ako hrá striedavo šach za bieleho i čierneho, teda sám proti sebe, a tiež súboj v ohraničenom priestore - ringu, keď nastúpili proti sebe v šachovom súboji herec M. Lasica a mladý chlapec.

V septembri sa uskutočnila 42. Šachová olympiáda v azerbajdžanskom meste Baku, na ktorej sa zúčastnilo rekordných 178 štátov z celého sveta. Slovenskí muži skončili na 61. mieste zo 180 tímov a ženy na 47. priečke zo 150 tímov.

Trnavský veľmajster Ján Plachetka na Majstrovstvách sveta seniorov v Mariánskych láznach obsadil 16. priečku v kategórii nad 65 rokov.

Koncom roka umrel kubánsky revolucionár - el comandante, ako sa nechal titulovať, Fidel Castro, ktorý sa občas ukázal na verejnosti aj ako priaznivec šachu. Záber je ešte z r. 2002 (vtedy mal 76 r.), keď analyzuje pozíciu na šachovnici s nejakou kubánskou šachovou nádejou. Šach si rád zahral aj bývalý juhoslovanský prezident J. B. Tito. Ruský revolucionár, hlavný organizátor boľševickej revolúcie Vladimir Iljič Lenin, tiež rád hral šach a dokonca aj riešil šachové problémy. Vodca maďarských komunistov János Kádár bol tiež priateľom kráľovskej hry, ale neviem, ako ďaleko mal k šachu bývalý leopoldovský politický väzeň a neskôr prezident ČSSR Gustáv Husák.

Šach si rád zahral aj bývalý juhoslovanský prezident J. B. Tito. Ruský revolucionár, hlavný organizátor boľševickej revolúcie Vladimir Iljič Lenin, tiež rád hral šach a dokonca aj riešil šachové problémy. Vodca maďarských komunistov János Kádár bol tiež priateľom kráľovskej hry, ale neviem, ako ďaleko mal k šachu bývalý leopoldovský politický väzeň a neskôr prezident ČSSR Gustáv Husák.

Ešte sa nechávate na dve hodiny dobrovoľne zatvoriť za múry leopoldovskej väznice?

Už druhý rok sme pokračovali v neobyčajnom projekte Šach do väzníc v spolupráci s pra-

covníčkou ZVJS v Leopoldove Janou Štefankovou s tematickým programom ako prvý rok, lebo odsúdení majú záujem vyplniť svoj voľný čas zdokonaľovaním sa v šachovej teórii. Okrem nej a rôznych šachových problémov na riešenie som im ukázal na nástennej zasúvacej šachovnici aj závery partií z poslednej Šachovej olympiády v Baku a súboja o majstra sveta medzi Nórom Carlsenom a Rusom Kariakinom v New Yorku, ku ktorým sa oni nedostanú. V oblube majú koncovky na riešenie ako „domáce úlohy“. V šachových lekciách budeme pokračovať aj tretí rok, lebo predpokladám, že o ne bude záujem aj naďalej. Nakoniec som rád, keď ma po skončení šachovej výučby vypustia von na slobodu. Je to úžasný pocit! (úsmev)

Uverejnili ste prvýkrát jednu tréningovú analytickú šachovú partiu. Aký je jej význam?

Kráľovská hra sa už súťažne nedá hrať len s využitím tzv. sedliackeho rozumu. Treba študovať šachovú teóriu a cvičiť sa analyticky pristupovať ku každej partii. Aj niektorí renomovaní šachoví komentátori napíšu k niektorému variantu otvorenia, že po x ťahoch je hra nejasná, lebo sami nevedia odhadnúť, ako by partia ďalej pokračovala, resp. sa skončila. Šachista by mal sám alebo aj so svojím sparing-partnerom analýzou dokázať ďalší jej vývoj, a takým spôsobom obohatiť šachovú teóriu; nespoliehať sa len na hodnotenia iných šachových teoretikov, hoci aj so šachovými titulmi, lebo niekedy sa aj oni mylia. Viackrát sa stalo, že sa šachista len slepo spoliehal na učebnicovú radu, ktorá nakoniec, ako sa ukázalo, bola nesprávna, a preto partiu prehral. Výbornými analytikmi sú tzv. korešpondenční hráči.

Aké je vaše pranie ako šachistu v tomto roku?

Zahrať si v parku na Námestí sv. Ignáca propagačnú partiu na obrej záhradnej šachovnici s populárnou speváčkou Celeste Buckingham alebo maďarskou i svetovou šachovou megahviezdou Judit Polgárovou či inou slovenskou šachovou hviezdíčkou alebo populárnou osobnosťou, ale to by som mohol zruinovať aj mestskú pokladnicu, lebo neviem, akú odmenu by za poskytnutú službu žiadali. Tiež túžim po rozhovore s anglickým hercom Davidom Suchetom (Hercul Poirot) a jeho názoroch na kráľovskú hru. Nech aj v r. 2017 šachová rubrika šťastne prežije šiesty rok svojej existencie! Budeme aj naďalej pokračovať v uverejňovaní rozhovorov, šachových partií a šachových skladiieb a tak propagovať magickú hru medzi obyvateľstvom nášho malého mesta, blízkeho okolia a cez webovú stránku aj v zahraničí. Dúfam, že tento krátky rozhovor zaujal svojím bohatým obsahom nielen zdravotnú sestru u MUDr. Šiškovéj v Leopoldove, ktorá sa mi priznala, že rubriku pozorne sleduje, hoci šach nie je jej hobby, ale aj iných stálych alebo náhodných čitateľov leopoldovského dvojmesačníka.

Za rozhovor ďakuje Juraj Hladký

Na ťahu je slovenská šachistka, ale aj právnička

Niki Vrbová-Varholáková (* 19. 8. 1983) hrá kráľovskú hru súťažne nielen doma, ale aj v zahraničí. Jej max. rating už prekročil hranicu 2200 bodov, hoci teraz je o niečo nižší. V Bratislavskej šachovej akadémii trénuje úplných začiatočníkov. V civilnom povolání má právnický titul JUDr. Veľmi ochotne poskytla pre leopoldovský dvojmesačník interview, lebo považuje šachové rubriky v lokálnej tlači za významné prvky pri popularizácii kráľovskej hry medzi obyvateľstvom:

Kto vás naučil hrať šach a koľko ste mali vtedy rokov?

Otec spolu s bratom, keď som mala asi osem rokov.

Kto vás trénoval a ktoré svoje šachové úspechy považujete za najvýznamnejšie?

Tréneri: Imrich Jurčišin, FM Martin Krajňák, GM Igor Stohl. Úspechy: účasť na MS v kategórii do 18 rokov (16. miesto) v Oropesa del Mar, Španielsko v roku 2000, prvé miesto v Extralige za družstvo UPJŠ Košice v roku 2008, reprezentácia SR v družstve žien na

Olympiáde v Baku, Azerbajdžan 2016.

Čím vás priťahuje kráľovská hra?

Šach je gymnastika mozgu, pomáha človeku zostať v mentálnej kondícii. Fascinuje ma ohromný náboj, ktorý v sebe šach má. Páči sa mi aj objektívnosť, ktorú v sebe šach ukrýva, a spravodlivosť výsledku – za každú chybu sa v tejto hre platí a pre úspech musíte byť „v strehu“ počas celej partie. Mám veľmi rada aj ľudí, ktorí sa okolo šachu pohybujú. Spoznala som veľa zaujímavých šachistov a mala som aj to šťastie, že som si našla vdaka šachu aj svojho manžela.

Hrali ste šach aj korešpondenčne, riešili ste šachové problémy z novín a časopisov alebo ich aj skladali?

Áno, hrala som korešpondenčne zopár partíí a veľmi rada som riešila aj diagramy, ktoré sa objavovali v novinách. Úlohy som nikdy neskladala.

Považujete za dôležité zavádzanie šachu do škôl ako povinného alebo nepovinného predmetu?

Som presvedčená, že šach do škôl patrí. Ak nie vo forme povinného či nepovinného predmetu, tak minimálne vo forme šachových krúžkov. Šach je zmysluplná aktivita, ktorá je pre deti nepochybne prospešná. Dieťa, ktoré hrá šach, bude človekom, ktorý rozmyšľa.

Aký je váš názor na vytváranie šachových rubriík v lokálnej a regionálnej tlači pre popularizáciu šachu medzi obyvateľstvom?

Šachové rubriky v lokálnej a regionálnej tlači sú podľa môjho názoru dôležitým nástrojom pre popularizáciu šachu a určite majú svoje miesto v novinách a časopisoch.

Venujete sa aj publikačnej činnosti? Píšete články pre časopisy, snažíte sa iným spôsobom o popularizáciu šachu medzi obyvateľstvom?

Publikačnej činnosti sa nevenujem, ale šach popularizujem rôznymi ďalšími spôsobmi. Spolu s manželom sme založili Bratislavskú šachovú akadémiu, v ktorej učíme hrať šach približne 60 detí. Založili sme šachové krúžky v šiestich základných školách. Pravidelne organizujeme detské šachové turnaje (GPX, školské okresné kolá, mikulášske turnaje, koncoročné turnaje), simultánky, prednášky s GM Štohlom, sústredenia na odborné témy s GM Markošom, GM Petrikom, FM Schwarzom a ďalšími špičkovými šachistami. Všetky naše aktivity zaznamenávame aj digitálne a ďalej ponúkame širokej verejnosti prostredníctvom Facebooku, Youtube a, samozrejme, našej webovej stránky www.sachovaakademia.sk.

Šachom sa zaoberáte profesionálne alebo poloprofesionálne? Máte svoje civilné povolanie?

Šach je mojou záľubou, neživím sa ním. Pracujem ako právnička na Ministerstve zdravotníctva Slovenskej republiky.

Aký je váš súčasný šachový život? Za ktoré šachové kluby hráte doma i v zahraničí?

Momentálne som na súpiske v piatich rôznych ligách. Hrávam extraligu, 1. ligu východ a 2. ligu D za Košice, 1. ligu západ za Caissa Bratislava, 2. ligu A za Doprastav. V zahraničí hrávam anglickú a grécku ligu.

Aké sú vaše životné plány do budúcnosti? Čo by ste ešte chceli v oblasti šachu dosiahnuť?

Mám šťastie na svoju rodinu, manžela i priateľov, a mám šťastie aj na záľubu, ktorú som si vybrala. Šach je neoddeliteľnou súčasťou môjho života, mám ambíciu sa v ňom i naďalej zlepšovať a snažiť sa tejto krásnej hre hlbšie porozumieť. Pretože, ako hovorí náš najlepší šachista, veľmajster Ján Markoš: „Porozumenie je čistá radosť.“

Za rozhovor ďakuje Gorazd Kollárik

Šachová partia pre zábavu i poučenie

Biely: **Niki Vrbová** (2187)

Čierny: **Anton Koval'** (2074)

1. liga - Východ, 7. kolo (22. 1. 2017)

Sicílska obr. (B40)

1.e4 c5 2.f3 e6 3.d3 (Väčšinou hrá biely 3.d4 so známymi schémami v sicílskej obrane, kde má lepšie útočné možnosti.) 3. - Jc6 4.g3 g6 5.Sg2 Sg7 6.0-0 Jge7 7.Ve1 0-0 8.Jbd2 d5 (Po: 8. - e5 9.Sh3 d5 10.S:c8 V:c8 11.b3 d:e4 12.d:e4 Dc7 13.Sa3 Jd4 14.c3 Je6 15.De2 Vfd8 16.Vad1 a6 17.Jf1 Da5 18.Sc1 D:c3 19.Sb2 Db4 20.J:e5 Jd4 21.S:d4 c:d4 by si nemohol čierny sťažovať.) 9.De2 b6 10.Jf1 Sb7 11.e5 Jf5 12.c3 h6 13.h4 d4 14.c4 De7 15.Sf4 a6 16.Vac1 Vac8 17.J1d2 b5 18.a3 Ja5 19.b3 Vfd8 20.Vb1 Sc6?! (Čierny mal zvolit radšej iný typ stratégie: 20. - b:c4 21.b:c4 Dd7 22.Je4 S:e4 23.D:e4 Vb8 24.h5 g:h5 25.Va1 Da4 26.Va2 Jc6 27.Ve1 Vb6 28.Jd2 Vdb8 29.De1 Vb2 30.V:b2 V:b2 31.Je4 Dc2

32.J:c5 J:e5 33.Vc1 De2 34.D:e2 V:e2 35.Se4 Jg4 36.J:a6 J:f2 37.S:f5 e:f5 38.Kf1 Vb2 (38. - Va2? 39.Jb4!) 39.Jb4 h4 40.g:h4 Jg4 41.Vc2 Vb1+ 42.Kg2 Ve1 43.c5 Se5 44.Sc1 h5 45.c6 Sh2 s pravdepodobnou remízou.) **21.Je4 Jb7 22.Kh2 Kh7 23.Kh3 Df8 24.Vec1 S:e4 25.D:e4 Vd7 26.Vc2 Je7 27.De1 Jc6 28.Ve2 De7 29.Dh1 Vdc7 30.Dc1 Vd7 31.Jh2 Jbd8 32.Jg4 h5 33.Jh2 f6 34.e:f6 D:f6 35.Se4 e5 36.Sg5 De6+ 37.Kg2 Jf7** (Aj po: 37. - Jb7 38.Jf3 Vf8 39.b4 b:c4 40.D:c4 D:c4 41.d:c4 Vc7 42.Sd2 Sf6 43.S:c6 V:c6 44.J:e5 Ve8 45.Vbe1 Vd6 46.Jd3 V:e2 47.V:e2 s výhodou bieleho, 45. - Vce6? 46.Jd7 V:e2 47.J:f6+ Kh8 48.J:e8 V:d2 49.Ve7 Jd8 50.Jf6 Jc6 51.Vh7 mat.) **38.Jf3 b:c4** (38. - Ja7 39.Sd2 Kh8 40.Vb2 Vdc7 41.Vc2 b:c4 42.b:c4 Vf8 43.Sd5 Df6 44.Vb2 Jc8 45.Db1 s lepšou pozíciou pre bieleho.) **39.b:c4 Jd6 40.Vb6 J:e4 41.V:e4 Df5 42.Sd2 Kg8 43.Jg5 Sh6 44.Db1 S:g5 45.S:g5 Vf7 46.f4 e:f4 47.S:f4 Dg4 48.De1 Kh7 49.Kh2 Dd7** (49. - a5 50.Ve6 Df3 51.De4 D:e4 52.d:e4 Jd8 53.V:g6 +-) **50.Ve6 Je7 51.De4 Jf5** (Pozri diagram!) **52.V:g6** (52. - Ve8 53.Df3 Jg7 54.V:g7+ K:g7 55.D:h5 Kg8 56.Vh6 Ve2+ 57.D:e2 Df5 58.Vh5 Ve7 59.Df3 Kg6 60.Se5 +-) **a čierny sa vzdal.** Niki čierneho strategicky i takticky prehrala v uzatvorenom systéme sicílskej obrany.

(GK)

Šachové okienko

Šachové štúdie sa rozdeľujú na kombinačné a analytické, ktoré najviac pripomínajú koncovky zo šachových partíí. K jedným z najlepších analytikov na Slovensku medzi „štúdiármi“ patril aj **Miloš Sečkář** (10. 12. 1931 - 2. 12. 2016), bývalý stredoškolský profesor z Trenčína. Prvotinu mal uverejnenú ešte r. 1948 v šachovej rubrike denníka Práca. Uverejnil viac ako 50 skladieb a medzi nimi aj viacero štúdií, z ktorých niektoré dostali v súťažiach aj významenie. V jednej z nich na diagrame vznikol súboj bielej dámy a jazdca proti čiernej dáme a pešiakovi. Väčšinou ide o samé šachovanie, ale

nájde sa tam aj tzv. tichý ťah. Skladba je prínosom do teórie dámskych koncoviek. Úvod riešenia „miniaturky“ prezradíme: 1.Jf5! d3 2.De8+ Kh7 3.Df7+ Kh8 4.Df6+, po ktorom nasledujú dva varianty: 4. - Kh7 a 4. - Kg8. Pokračovanie riešenia prenechávame na našich čitateľov - riešiteľov. Biely ťahá a vynúti výhru! Skladba bola v súťaži vyznamenaná 1. čestným uznaním.

Pôvodne som chcel článok napísať pri príležitosti Milošových vzácných narodenín, ale šachový redaktor mieni a život to mení, keď sa v šachovej rubrike Pravdy v decembri minulého roka tesne pred Vianocami objavila smutná správa o jeho úmrtí. Chýbalo mu už len osem dní a bol by sa dožil nádherných 85 rokov. Pri tejto smutnej zvesti sa môžeme zamyslieť nad zdravotným stavom slovenských šachových skladateľov, z ktorých mnohí sa dožili alebo ešte sa aj dožívajú vysokého veku, čoho príčinou môže byť aj zvýšená duševná činnosť, ktorá, ak je doplnená aj úmernou fyzickou aktivitou, vytvorí v ľudskom organizme pocit blaženosti s oddialením Alzheimerovej choroby.

Riešenie pošlite na e-adresu: casopis@leopoldov.sk alebo priamo na MsÚ v Leopoldove do 1. júna 2017. Jeden vyžrebovaný riešiteľ finančne odmenený. Ako výherca za správne vyriešenie skladby č. 31 bol vyžrebovaný Ľuboš Oravec z Bratislavy. Blahoželáme!

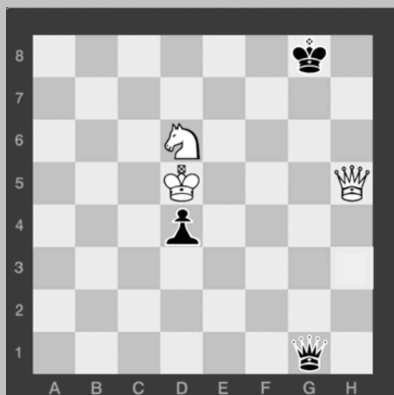
Riešenie skladby č. 31(Kozinka): **1.Vh4!** (hr. 2.Sc3 mat) 1. - b4 2.Vc4 (hr. 3.Sf4 mat) 2. - g5 3.Sf4+ g:f4 4.Jd2 (hr. 5.Ve4 a J:f3 mat) 4. - Jg5 5.Ve4+ J:e4 6.J:f3 mat. Negatívom skladby je pasívna čierna veža, strelec a jeden z dvojice jazdcov.

Naši riešitelia nám napísali:

1.Sc3+?(A) K:f4!, 1.Vc4?(B) b:c4!, 1.Ve4+?(C) K:e4!, 1.Vh4!(hrozí 2.Sc3 (A) mat)b4 2.Vc4 (B)(hrozí 3.Sf4 mat)g5 3.Sf4+ g:f4 4.Jd2 (hrozí 5.Ve4 aj J:f3 mat)Jg5 5.Ve4+(C) J:e4 6.J:f3 mat. Modelový mat po obetiach strelca a veže, ale najmä hlavný plán v riešení po prípravných plánoch ako v logickej škole. (Karol Mlynka, Bratislava)

(GK)

Skladba č. 32 Miloš Sečkář Slovenská okružná súťaž 1962

Biely vyhrá (3 - 3)

Originál plastiky Panny Márie je uložený v kostole

Keď po niekoľkých rokoch sa vrátil pred Kostol sv. Ignáca zreštaurovaný mariánsky stĺp, samotnú plastikú Panny Márie s Ježiškom ešte čakali ďalšie reštauračné práce a nevedelo sa presne ani to, kde bude socha umiestnená. Po šesťmesačnom reštaurovaní napokon po ústretovej dohode s pánom farárom Patrikom Bacigálom našla pôvodná plastika svoje azda stabilné miesto v druhej polovici minulého roka priamo v kostole pri schodoch vedúcich na choris, kde je umiestnená už tri roky.

Málokto z nás si však vie predstaviť, ako sa historická socha reštauruje. Socha Panny Márie bola v havarijnom stave, preto ju už nebolo možné umiestniť na hlavicu stĺpa nanovo. Bola pokrytá hrubou vrstvou nečistôt a nesúvislou vrstvou rôznych starších hrubých náterov, ktoré spolu s poveternostnými vplyvmi spôsobili, že kamenná hmota sochy sa stala nesúrodou. Najväčšie poškodenia sa ukázali v spodnej časti plastiky, kde bola socha navyše miestami pokrytá vrstvou cementovej hmoty po niektorej z neodborných opráv v minulosti.

Na začiatku šesťmesačného reštaurovania sochy bol jej prevoz do ateliéru Mgr. art. Tomáša Kucmana, kde absolvovala základné očistenie od povrchových nečistôt. Plastikmu najskôr čakalo odstraňovanie vrstiev starších sekundárnych náterov za pomoci skalpelov a chemických prípravkov. V tej etape bolo treba postupovať veľmi opatrne, aby sa zachytila prípadná primárna povrchová úprava. *„Bohužiaľ, tú sa nám nepodarilo jednoznačne preukázať, preto pôvodný vzhľad a farebnosť môžeme len predpokladať. Pre svoju výpovednú hodnotu budúcim generáciám sme však v nerušivej miere v hĺbkach modelácie ponechali zvyšky farebných úprav,“* hovorí Tomáš Kucman. Po odstránení náterov bola chemicky stabilizovaná kamenná hmota zábalmi buničitej vaty a

destilovanej vody. Po tomto procese sa socha vysušila a reštaurátor ju v celom rozsahu spevnil prípravkom na báze esteru kyseliny kremičitej, ktorý zachováva difúzne vlastnosti kameňa nezmenené, ale svojou kryštalizáciou vo vnútri kameňa vráti kameňu jeho stratené mechanické vlastnosti.

Po odparení kvapalnej zložky spevňovača a jeho kryštalizácii bola socha tvarovo rekonštruovaná, teda domodelovaná modelovacou hlinou do takej podoby, ako ju vidíme v exteriéri na stĺpe. Po sňatí silikónovo-sadrovej formy bola napokon očistená od hliny a pripravená na ďalšie etapy reštaurátorského procesu. Nasledovalo domodelovanie – tvarová rekonštrukcia. Na rozdiel od tvarovej rekonštrukcie v hline, kde bola socha doplnená do predpokladaného pôvodného tvaru, pri reštaurovaní originálu sa doplňal tvar len v nevyhnutnej miere. Robí sa tak preto, aby zásahy do originálu boli čo najmenšie, ale zároveň tak, aby boli odstránené niektoré defekty, pretože sa predpokladalo, že originál bude naďalej slúžiť na prezentáciu. Na záver bola socha výtvarene zjednotená lazúrnymi nátermi na vápennej báze s pigmentmi.

Podľa reštaurátora T. Kucmana v súčasnosti po umiestnení v interiéri kostola už socha nevyžaduje žiadnu špeciálnu údržbu. Ináč je to však jej mladšej sestry s kamennou architektúrou pred kostolom. Neraz si investor alebo vlastník po zreštaurovaní pamiatky myslí, že situáciu vyriešil na dlhé desaťročia. Pritom každá pamiatka si vyžaduje najmenej raz do roka vizuálnu kontrolu a v prípade potreby odstránenie drobných defektov, ktoré môžu vzniknúť mechanicky alebo dôsledkom poveternostných vplyvov. Tak isto je potrebné v časových intervaloch tri až päť rokov obnovovať konzervačný náter hydrofobizáciou spolu s čistením od nánosov. Dlhodobé zanedbávanie týchto úkonov by totiž nanovo viedlo k rozsiahlej deštrukcii pamiatky a k vysokej finančnej náročnosti jej obnovy.

(jh)

Spoločenská kronika

Marec – apríl

Eva Gubáňová

Viola Bošanská

2017

Margita Knoteková

Margita Hudecová

Narodili sa

Mária Tokárová

Elena Macášková

Samuel Bisták

Jozef Tanáč

Viera Brešťanská

Jubilanti

Gabriel Smeriga

Opustili nás

Ing. Vladimír Šinský

Dagmar Haulišová

Emília Adamkovičová

Jozef Foltán

Viktor Srdoš

Jozefína Hrašková

Naďa Piovarčiová

Edita Hubinská

Hildegarda Kuzmová

Eva Cepková

Antonia Kupcová

Anna Petríková

Dušan Kliman

Daniel Blaho

Ján Hudec

František Svetlík

Mária Svetlíková

Jozef Krištofiak

Mariana Buchtová

Karol Staš

Alojzia Rosinová

Ing. Eduard Bednárík

Mária Petrášová

Jozef Hraška

Ing. Miloš Kunkel

Margita Hrabovská

Dana Piskláková

Ľudmila Mičeková

Eulália Tomová

Soňa Haulišová

Jozef Špilaj st.

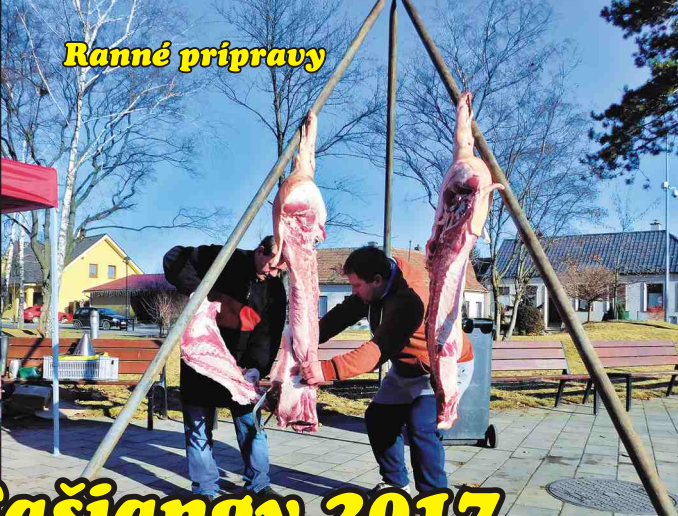
Filip Miklo

časopis obyvateľov Leopoldova

Ročník: 31. Vydáva: Mesto Leopoldov. Sídlo vydavateľa a adresa redakcie: Hlohovská cesta 2, 920 41 Leopoldov; IČO: 00312703. Redakčná rada: Juraj Hladký – predseda, Mária Moravčíková, Kristína Bajtalová, Martin Jurčo. Asistentka: Marieta Patajová. Telefón: 033/734 22 07. Fax: 033/734 23 88, casopis@leopoldov.sk. Vychádza šesťkrát ročne. Inzercia v redakcii. Nepredajné. Náklad: 499 ks. Tlač: VM-print Leopoldov. Distribúcia: Rozširuje sieť domácich predajcov. Evidenčné číslo: EV 4016/10, ISSN 1339-4290. Vyšlo: apríl 2017

**Šišky chutili
aj najmenším**

Ranné prípravy

Fašiangy 2017

Rozdávanie šišiek

Hľadá sa najkrajšia maska

Folklórna skupina Šulekovo z Hlohovca